

ADVENTISTIČKI

Molitveni tjedan 2015.

PREGLED

Živjeti u
iščekivanju

*Buđenje i Kristov
drugi dolazak*

Uvodnik

Poruka predsjednika

Glasnici, trubom oglasite znak: Isus će doći po nas!" Riječi ove poznate i voljene himne odzvanjaju u srcima svih adventista dok se željno nadamo tom veličanstvenom danu!

"Buđenje i Isusov drugi dolazak" vrlo je prikladna tema ovogodišnjih štiva za molitveni tjedan. To je tema puna značenja i razmatra blaženu nadu, žurnost objavljuvanja poruke trojice anđela, sigurnost proročanstava te stvarnost prvog i drugog uskrsnuća.

Koja je uloga poruke trojice anđela u buđenju Crkve i u svakom od nas? Na koji su način ove poruke povezane sa Svetištem? Koje su poveznice između znakova drugog Kristovog dolaska, budenja i uključenosti u poslanje? Kako možemo biti sigurni u drugi Kristov dolazak i u nadu u uskrsnuće? Koja je uloga tisućgodišnjice i drugog Kristovog dolaska u kontekstu velike borbe? Na ova i još neka pitanja osvrnut ćemo se tijekom molitvenog tjedna u ovim štivima punim snage i Duha.

Pozivam vas da mi se pridružite dok s molitvom razmatramo ove važne teme i zajedno očekujemo konačni cilj budenja i obnove – vječni život s Bogom.

Ako u svojem domu imate mlađe članove obitelji (ili ako jednostavno volite priče i iskustva), tada nećete propustiti prateća čitanja za djecu koja je napisao Charles Mills, vlasnik Christian Communicationsa, službe medijske produkcije čije je sjedište u Berkeley Springsu, u Zapadnoj Virginiji.

Neka nas Gospodin blagoslov i kao obitelj Kršćanske adventističke crkve u svijetu okupljamo na poučavanje i molitvu tijekom ovog posebnog molitvenog tjedna.

*Ted N. C. Wilson,
predsjednik Generalne konferencije
Kršćanske adventističke crkve*

Upoznajte pisce

Gerald i Chantal Klingbeil vole zajednički poučavati i naklonjeni su mladim ljudima u Kršćanskoj adventističkoj crkvi. Podrijetlom iz Njemačke, Gerald je pomoćnik urednika časopisa *Adventist Review* i *Adventist World*, i uz to je profesor Starog zavjeta i drevnih bliskoistočnih studija na Teološkom fakultetu Sveučilišta Andrews. Doktorat iz drevnih bliskoistočnih studija stekao je na Sveučilištu Stellenbosch u Južnoafričkoj Republici, a tijekom zadnja dva desetljeća službovao je kao profesor na nekoliko adventističkih sveučilišta u Južnoj Americi i Aziji. Chantal ima magisterij iz filozofije lingvistike, koji je stekla na Sveučilištu Stellenbosch u Južnoafričkoj Republici. Službovala je kao profesorica u srednjoj školi i na sveučilištu, podučavala je svoju djecu pri školovanju kod kuće, spisateljica je i urednica. Hannah, Sarah i Jemima njihove su kćeri u tinejdžerskoj dobi.

Štiva za molitveni tjedan s engleskog jezika prevela Dobrila Sabo

ADVENTISTIČKI PREGLED

GLASILO KRŠĆANSKE ADVENTISTIČKE CRKVE

Adventistički pregled je mjesecišnik Jadranske unije konferencija Kršćanske adventističke crkve. Cilj mu je prenositi vijesti iz Crkve i iz religijskog svijeta, kao i napise duhovne naravi koji su u skladu s naukom Biblije i kojima je cilj pridonijeti čitateljevom duhovnom rastu.

Naše je poslanje uzdići Isusa Krista donošenjem izvješća o Njegovoj neusporedivoj ljubavi i djelovanju u današnjici, pružanje pomoći da Ga ljudi bolje upoznaju i prenošenje nade u Njegov skri dolazak.

ISSN 1331-9272

Godina XXIII. (LXII) • Molitveni tjedan 2015.

Nakladnik

Kršćanska adventistička crkva
Jadranska unija konferencija • adventisti.hr
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik

Neven Klacmer • neven.klacmer@adventisti.hr

Izvršni urednik Miroslav Vukmanić •
miroslav.vukmanic@yahoo.com

Uredništvo

Zmago Godina, Kristina Hleb, Mladen Juričević,
Neven Klacmer, Darko Kovacević, Kristina Laco,
Drago Mojzes, Zlatko Musija, Miroslav Vukmanić

Telefon 01/2361-900 • Telefaks 01/2361-901

Lektura i oblikovanje Miroslav Vukmanić

Korektura Brankica Vukmanić

Cijena ovog broja: 10 kn

Tiskar Tiskara Velika Gorica, 2015.

Prva subota

Snaga za dovršetak djela

OBJAVLJIVANJE PORUKE TROJICE ANĐELA

Ted N. C. Wilson

Zivimo u čudno vrijeme. Svi koji prate biblijska proročanstva te događaje unutar Kršćanske adventističke crkve i izvan nje, uvidaju kako Bog čini nešto osobito. Cijelim srcem vjerujem da će Isus uskoro doći! Nitko nikada ne bi trebao predviđati određeni datum, no u Bibliji ipak nalazimo znakove koji ukazuju na vrijeme neposredno prije Gospodinovog dolaska. To je upravo sada!

Kao što znate, Biblija i Duh proročstva pozivaju na buđenje i obnovu, to jest na izvršavanje Božjih uputa kojima se pripremamo za primanja kasne kiše Svetoga Duha, pretkazane u Joelu 2, Hošei 6 i Djelima 2. Božje upute nalazimo u 2. Ljetopisa 7,14. Bog govoru nama danas: "Ako ... se ponizi moj narod na koji je prizvano Ime moje, i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja će tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izlječit će mu zemlju."

Kad se pred Bogom ponizimo, snagom koju nam daje Sveti Duh, u ozbiljnoj molitvi za Božje vodstvo, tražeći Njegovu Riječ i odričući se vlastitih planova te dopuštajući Bogu da nas vodi k istini, tada će nas On čuti,

oprostiti nam i izlječiti nas. Dovest će nas u bliskiju zajednicu sa sobom kako bismo mogli pomoći u završetku Njegovog djela ovdje na Zemlji.

Molite kao što nikada niste molili. Bog nas poziva u oživljen i obnovljen odnos s Njim, kako bismo bili spremni za objavlјivanje proročke poruke koju nam je povjerio kao svojoj Crkvi ostatka. Adventističko razumijevanje proročkih knjiga Daniela i Otkrivenja pomaže nam u održavanju jedinstvenosti teološkog okvira te daje smisao, identitet i jasnu sliku našeg sveukupnog poslanja.

Bog nas poziva na širenje poruke trojice andela iz Otkrivenja 14 u naše vrijeme. Ako je ikada u ovo svjetovno doba bilo vrijeme za objavlјivanje jedinstvenog adventističkog razumijevanja proročke poruke, onda je to sada.

Prihvati, vjerovati, oživjeti

Da bismo ove poruke mogli objaviti, moramo ih najprije sami usvojiti. Moramo ih prihvati, vjerovati im i biti oživljeni. Na koji nas način ove posebne poruke oživljuju?

Kad ih usvojimo, one nas mijenjaju. To su poruke pune svjetlosti, pa kada postanu dio nas, one kroz nas drugim ljudima sjaje poput svjetla. A nakon što smo razumjeli koliko su one istinite i važne, te stoga što volimo Boga, željet

ćemo i drugima prenijeti istinu koja mijenja život.

I kao što piše u Otkrivenju 14, za to imamo ovlaštenje od samoga Isusa. On ga je dao svojem narodu ostatka. Nitko drugi nije dobio tu zadaću.

U *Svjedočanstvima za crkvu* piše kako su "... Adventisti na osobit način stavljeni u svijet kao stražari i nositelji svjetlosti. Povjereni im je davanje posljednjeg upozorenja svijetu koji propada. Obasjani su čudesnim svjetлом Božje riječi. Povjereni im je osobito važan posao: objavlјivanje prve, druge i treće andeoske vijesti. Nema važnijeg posla od ovoga. Ničemu ne smiju dopustiti da im skreće pozornost."*

Poruke trojice andela

Rani adventistički vjernici su 1844. godine propovijedali poruku o Isusovom povratku i suočili se s velikim razočaranjem pretkazanim u Otkrivenju 10. No, njihova zadaća nije bila dovršena. Postojala je i dodatna poruka koju je Bog preko njih želio dati cijelom svijetu. Ova je poruka podijeljena na tri dijela i navedena je u Otkrivenju 14,6-12.

Prva poruka: Poruka prvog andela (redci 6 i 7) objavljuje vječno Evanelje, spasenje Kristovom pravednošću i milošću – Njegovom opravdavajućom i posvećujućom snagom. Andeo poručuje

da je došlo vrijeme suda i poziva ljudе na povratak pravom obožavanju Boga te na priznavanje Boga kao Stvoritelja.

Sâm poziv na obožavanje Boga kao Stvoritelja čini ljudе odgovornima za svetkovanje dana kojim se proslavlјa Njegovo djelo stvaranja. Stvorena bićа ne mogu istodobno proslavljati svojega Stvoritelja i prezirati Njegovu zapovijed o svetkovaju subote, sedmog dana u tjednu, kojeg je sâm Bog odvojio kao uspomenu na stvaranje.

Sedmi dan, subota, bit će središnji razlog sukoba u vrijeme nevolje,

neposredno prije Isusovog povratka. Ellen G. White piše: "Subota će biti veliki ispit vjernosti, jer je točka istine posebno izložena napadima. Kad za ljudе dode posljednji ispit, onda će biti povučena granična crta između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe." (*Velika borba*, Znaci vremena, Zagreb 2010., str. 476)

Obožavati Boga kao Stvoritelja znači odbaciti lažne teorije o podrijetlu života, uključujući i teoriju evolucije. Nemoguće je vjerovati u teističku ili opću evoluciju, a istodobno govoriti kako je Bog

Stvoritelj neba i zemlje i cjelokupnog života na njima. Čvrsto se držite razmjerno nedavnog podrijetla našeg svijeta i Božjeg stvaranja svijeta u vremenu od šest doslovnih, uzastopnih dana, nakon kojih je Bog taj tjedan okrunio onom istom divnom subotom u kojoj uživamo svakih sedam dana.

Druga poruka: Poruka drugog anđela iz retka 8, koja objavljuje pad Babilona, bila je najprije objavljena u ljetu 1844. godine. Budući da ova objava vremenski slijedi proročanstvo o propovijedanju suda, te stoga što su

Crkve kojima je ova poruka bila namijenjena nekada bile čiste, Babilon se ovđe odnosi na Crkve koje odbacuju upozorenje o суду.

Druga poruka, "Pade, pade veliki Babilon", ponavlja se u Otkrivenju 18,1-4. Božji narod, koji se još uvijek nalazi u Babilonu, pozvan je da izade iz njega kako ne bi bio kriv za sudioništvo u njezinim grijesima te kako ne bi postradao od pošasti koje će na nju biti izlivene. Stoga se Babilon sastoji od Crkava koje naučavaju mnoštvo teoloških zabluda naslijedenih od srednjevjekovne Crkve.

Treća poruka: Poruka trećeg andela, koju nalazimo u redcima 9-11, sadrži jasno upozorenje: Ne klanjajte se zvijeri niti njezinu kipu, niti primajte njezin žig. Tko tako čini, bit će uništen. Sadržaj treće poruke temelji se na proročanstvu iz prethodnog poglavlja, iz Otkrivenja 13. Zvijer predstavlja otpalu Crkvu. Druga zvijer iz ovog poglavlja, koja predstavlja Sjedinjene Američke Države, načinit će kip zvijeri. Definiciju kipa Zvijeri nalazimo u knjizi *Velika borba*, na stranici 350.

Posebno smo zahvalni na vjerskoj slobodi koju imamo u mnogim državama, uključujući i Sjedinjene Američke Države. Ali, prema biblijskom proročanstvu, dolazi vrijeme kad će vjerska sloboda biti ograničena. Crkve će u tolikoj mjeri nadzirati državnu vlast da će se donositi zakoni koji će ispunjavati želje otpalih Crkava. (Isto, str. 352)

Poštivanje dana koji nije sedmi dan ili subota jest žig zvijeri – ustanova koja jasno predstavlja autoritet zvijeri. Jedna se svjetska Crkva otvoreno hvali kako je sedmi dan, subotu, uspostavljeni pri stvaranju, zamjenila nedjeljom. Ostale Crkve izjavljuju kako one održavaju bogoslužje nedjeljom kao sjećanje na Kristovo uskrsnuće. Niti jedna od tih tvrdnji nema potpore u Svetom pismu, stoga se na taj način ukida odavanje dužnog priznanja Stvoritelju.

Velike posljedice

Otpali vjerski vođe neće moći pobiti biblijske dokaze o svetosti subote, pa će ih to razljutiti. Posljedica toga bit će progon i utamničenje onih koji svetuju subotu. Tijekom svih tih događaja objavljanje treće vijesti imat će neviđen učinak. Ljudi će vidjeti kako se ispunjavaju proročanstva iz Knjige proroka Daniela, Mateja, Marka, Luke, Otkrivenja i drugih biblijskih knjiga, upravo onako kako su govorili oni koji drže zapovijedi. Stvaranje kipa zvijeri i

proglašenje nedjeljnog zakona dovest će do nacionalne i međunarodne propasti.

Oni koji se čvrsto drže Spasitelja i koji odbiju odbaciti istine koje nalazimo u porukama trojice andela, uvidjet će kako moraju izvršiti svoju dužnost objavljuvanja tih poruka, a posljedice trebaju prepustiti Bogu. Čitamo kako će njihova lica biti ozarena dok žure "iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. ... Činit će se čuda, bolesnici će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne. ... Na ovaj će način stanovnici Zemlje biti navedeni na odluku." (Isto, str. 481,482)

Uzbudljiva budućnost

Vi, proučavatelji biblijskih knjiga Daniel i Otkrivenje! Ovo je uzbudljiva budućnost u koju smo i vi i ja pozvani, da objavljuvajem ovih moćnih poruka pomažemo u dovršetku Božjeg velikog djela! Samo ako se potpuno oslonimo na Isusa, na Njegovu pravednost i silu Svetog Duha, bit ćemo sposobni nešto postići! Vas i mene Bog priprema za nešto neuobičajeno što će se uskoro dogoditi – za izljevanje kasne kiše Svetog Duha – kad ćemo biti oživljeni i spremni hrabro objavljuvati ove čudesne poruke!

Bog mijenja srca onih koji slušaju zadviljujuće proročke poruke, onih koji se trebaju odlučiti za Krista. Velika je prednost širiti ove proročke vijesti i ponizno moliti Boga za budenje i obnovu kroz silu Svetog Duha.

Jesmo li spremni?

Kao oni koji vjerujemo u proročstvo, u Kristovu pravednost i u Njegov skori dolazak, jesmo li spremni obnoviti svoju odanost Kristu slijedenjem Njegovog primjera upozoravanja svijeta, te širenjem Njegove ljubavi? Jesmo li spremni govoriti o osobitim proročkim porukama trojice andela? Jesmo li spremni predati se Bogu kako bi nas u ovim posljednjim danima zemaljske povijesti potaknuo da s ljubavlju i snagom govorimo o Njegovoj posljednjoj poruci izbavljenja, ljubavi i suda?

Ako jesmo, tada najprije sami prihvativimo ove poruke i vjerujmo u njih. Dopustimo da nas ožive, obновe i preoblikuju kako bi svjetlo istine kroz nas obasjavalо svijet koji je u tami.

Jednog dana, i to vrlo skoro, podignut ćemo pogled i vidjeti mali tamni oblak veličine polovice ljudskog dlana, koji će postajati sve veći i veći, i sve sjajniji i sjajniji. Bit će to, zapravo,

miliuni andela. Blistava duga bit će iznad oblaka, a ispod njega će se vidjeti sijevanje munja. Usred ovog jedinstvenog oblaka nalazit će se Onaj kojega smo čekali: naš Spasitelj i Gospodin, Isus Krist. Doći će kao Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima. Kakav li će to biti dan!

Ako se želite ponizno pokoriti Gospodinu, Onome koji je nadahnuo pisanje Knjige proroka Daniela i Otkrivenja, Onome koji vas poziva i čini da se probudite i objavljujete poruke trojice andela, Onome koji vas može spasiti svojim plaštem pravednosti i svojom posvećujućom snagom kako biste postali što sličniji Njemu, i ako Ga želite zamoliti da vas upotrijebi za širenje Njegovih proročkih poruka u ovom značajnom trenutku na kraju vremena zemaljske povijesti, tada vas pozivam, dok ovo čitate, gdje god se nalazili, da pognete glavu i date Kristu obećanje. Molite Ga da vas probudi kroz razumijevanje i prihvatanje Njegove moćne poruke trojice andela te da vam dade hrabrosti i snage za prenošenje ove čudesne poruke svijetu.

Isus uskoro dolazi!

* Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, Mountain View, PPPA, 1948., sv. 9, str. 19.

Za razmišljanje i razgovor

1. Što znači živjeti u strpljivom isčekivanju Isusovog dolaska?
2. Kako to da će subota u vrijeme posljetka biti veliki ispit odanosti? Je li četvrta zapovijed najvažnija?
3. Na što bismo se trebali usmjeriti dok čekamo skori Isusov dolazak? Na razvijanje našeg osobnog odnosa s Njim? Na pomaganje drugima? Na proučavanje biblijskog nauka? Objasnite.

Nedjelja

“Znao sam da ćeš doći!”

SIGURNOST DRUGOG DOLASKA

Bio je to jedan od najrazornijih potresa koji su pogodili Armeniju. Sjeverni dio Armenije pogoden je 7. prosinca 1988. godine u 11.41 sati velikim potresom magnitude 6.8 stupnjeva po Richteru. Potres je uništio gradove, srušio kuće sa zemljom, a životom ga je platilo više od 30.000 ljudi. Izvještaj o bezimenom ocu koji traži svojega sina u razorenoj školskoj zgradici u Armeniji postao je nadahnuc mnogim ljudima.

Odmah nakon početnog udara otac je požurio prema potpuno srušenoj školskoj zgradici. Sjećajući se svojeg davno danog obećanja, počeo je golin rukama prekaptati po ruševinama. “Bit će uz tebe i pomoći ču ti, ma što se dogodilo,” govorio bi svojem sinu svaki puta kad bi dječak osjećao strah.

Odredivši po prilici mjesto na kojem se nalazila učionica njegovog sina, otac je počeo rukama uklanjati dijelove ruševina i betona. Došli su još neki ljudi koji su ga, vidjevši opustošenost i razaranje, pokušali odvratiti od njegove nakane.

Ali on se nije dao ometati. Sjetio se svojeg obećanja. Vatrogasci i osoblje hitne službe pokušali su ga sprječiti. Požari i eksplozije zbog istjecanja plina predstavljali su stvarnu opasnost. “Mi ćemo se za sve pobrinuti. Vaš sin nije mogao preživjeti,” rekli su mu.

Otac je nastavio kopati, uklanjajući kamen po kamen. Konačno, nakon čak trideset i osam sati rada, iznenada je začuo glas svojega sina. “Tata, jesu li to ti? Znao sam da ćeš doći! Rekao sam ostaloj djeci da se ne brinu, jer si obećao da ćeš doći po mene.” Toga je dana ovaj čovjek spasio svojega sina i još četrnaestero djece. Održao je obećanje.*

Drukčije čekanje

Čekamo već jako dugo. Čekamo otkako su andeli pitali i uputili učenike: “... Zašto stojite i gledate u nebo? Ovaj isti Isus koji je uznesen na nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi na nebo.” (Djela 1,11)

Pavao je čekao (Rimljanima 12,11-13; 1. Solunjanima 1,10). Petar je čekao (1. Petrova 1,7-9; 4,7; 2. Petrova 3,9-14). Ivan je čekao (Otkrivenje 22,12,20). Čekali su i milijuni Isusovih sljedbenika. Oni koji su čekali slavni Učiteljev povratak često su bili progonjeni, ismijavani i odvodenici u tamnicu. S druge strane, mlakost je prijetila postupnom promjenom oduševljenih učenika u gledatelje koji grickaju kokice i koje više zanimaju najsuvremenije elektroničke naprave i udovoljavanje vlastitim prohtjevima nego dolazak njihovog Gospodina. Nije uvijek lako čekati.

Učiti iz činjenica

Ranokršćanska Crkva, prikazana u Djelima apostolskim, dobar je primjer *načina* čekanja. Nakon što su njezini članovi prestali gledati u nebo, počeli su čekati. Dok su čekali, počeli su se moliti (Djela 1,14). Dok su se molili, približili su se jedni drugima (Djela 2,1). A onda se dogodilo. Od očekivanja ispunjenog molitvom nastala je smionost ispunjena Duhom. Oživljavanje je dovelo do nezadržive usmjerenosti na misiju. Petrovo svjedočenje, koje je Duh predvodio kako bi dosegnulo srca, dovelo je do mnogih obraćanja. Toga je dana kršteno tisuće ljudi, a to je bio tek početak (redak 41).

Zajedništvo u molitvi, skrb za potrebe nove zajednice i slavljenje Boga doveli su do rasta Crkve, jer je “Gospodin svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu” (redak 47). Bojažljivi, umorni, zabrinuti ljudi preobraženi su u ljude usmjerene na misiju, odvažne i nesavladive propovjednike Riječi. Progon ih je natjerao u Samariju, Malu Aziju, Rim i sve do kraja svijeta. Čekali su i istodobno oduševljeno propovijedali o uskrslom Spasitelju, u svijetu u kojem je križ za većinu značio ludost (1. Korinćanima 1,18).

Ono što je ključno poticalo ih je na napredak: Prvo, bili su s Isusom. Govorili su o Spasitelju kojega su blisko

poznavali. Osobno su iskusili što je to "Bog s nama", i to ih je iskustvo promijenilo.

Drugo, bili su duboko ukorijenjeni u Svetom pismu i pozorno su pratili proročanstva. Petrova propovijed, izgovorena na Pedesetnicu, puna je navoda iz Starog zavjeta. U Mesijinu pojavljivanju vidjeli su Božju točnost s obzirom na vrijeme (Galaćanima 4,4), pa su stoga vjerovali i u Božju točnost po pitanju Sinovljeva povratka.

Od rane Crkve možemo naučiti sljedeće: poput učenika u davnina vremena, i mi trebamo osobno i blisko poznavati svojega Spasitelja.

Milost se ne prenosi samim prepričavanjem. Spasenje se ne stječe krvnim srodstvom ili članskim iskaznicama. Osobni susret s uskrslim Gospodinom temelj je pouzdanog čekanja. Vjerujemo ljudima koje istinski poznajemo. Kako bismo istinski upoznali Isusa, trebamo s Njim provoditi vrijeme u molitvenom razgovoru i u proučavanju Njegove Riječi.

Još jedna važna strana našeg očekivanja Isusa jest razumijevanje Božje proročke poruke za naše vrijeme.

Od završetka proročke vremenske crte, godine 1844., mi živimo u vremenu posljetka. Daniel 9,24-27 pomaže nam u utvrđivanju početka dugog vremenskog razdoblja od 2.300 večeri i jutara (ili dana), iz Daniela 8,14, koje je očito bilo izvorom Danielove zabrinutosti. Razdoblje od sedamdeset tjedana, "određenih" unutar većeg proročkog razdoblja, započinje 457. godine prije Krista, kad je medo-perzijski kralj Artakserks I. dao Ezri veliku vlast rekvavi mu: "... Sa srebrom i zlatom što preostane učinite ti i twoja braća kako vam se bude najviše svidjelo" (Ezra 7,18). Na taj je način Ezri konačno bila omogućena ponovna izgradnja gradskih zidina Jeruzalema, što je stvorilo vrlo jasnu poveznicu s Danielom 9,25 i proglasom "neka opet sagrade Jeruzalem".

Biblijsko proročanstvo je vjerodostojno. Kad je došao točan trenutak, prorečen po prorocima i vidiocima, Isus je ušao u zemaljsku povijest i zauvijek je promijenio. Kad su Božji široki potezi kistom po proročkoj vremenskoj crti smisleni i vjerodostojni, koliko onda više povjerenja možemo imati u Onoga koji je rekao: "Pazi! Dolazim uskoro!" (Otkrivenje 22,12)?

Koliko skoro je uskoro?

Rani adventisti su smatrali da Božje uskoro doista znači *uskoro*. Svoj život,

sve što im je važno i sve svoje nade usmjerili su na ovaj najslavniji trenutak povijesti. Uskoro je Isus trebao doći kako bi svoje otkupljene odveo kući. Ali otada je prošlo više od stotinu i sedamdeset godina.

"Koliko skoro je uskoro?" pitamo se dok čekamo. Da, jasno su vidljivi znakovi Njegovog dolaska i oni su sve brojniji (Matej 24): vidimo ih svaki puta kad uključimo televizor, pogledamo omiljenu Facebook stranicu ili u novinama čitamo o ratovima, prirodnim nepogodama, gladi, bolestima, okrutnostima, nedostatku morala i sustava vrijednosti te o društvenoj nejednakosti. Pogledamo li u zrcalo, mogli bismo ugledati laodicejsko nekritičko zadovoljstvo. Vidimo naš svijet u krizi – moralnoj, gospodarskoj, društvenoj i ekološkoj.

Zivot ne može trajati zauvijek. Izvori su ograničeni, problemi se čine nerješivima, sebičnost je bezgranična. No, ipak imamo nadu koju samo Krist može udjeliti. Poput učenika, dok čekamo, i mi živimo životom djelatne službe. Poput učenika, dok čekamo, i mi se držimo za Učiteljevu ruku. Poput učenika, i mi smo sigurni u "proročku poruku" koja je "vrlo sigurna" i koja će nas voditi kao svjetlo koje svijetli na tamnome mjestu (2. Petrova 1,19).

Slično kao na Pedesetnici, i mi oko sebe možemo vidjeti kako je Božji Duh na djelu. Poruka o Kristovom skorom dolasku preobražava život i krči put u gradovima, predgradima, prašumama i planinama. Mi čekamo i služimo, jer je

to bio način života Božje djece od onog dana kad su učenici vidjeli Isusa kako nestaje u nebeskim oblacima.

Jedna po jedna molitva uvećava Božje kraljevstvo. Usred patnji i boli ovog svijeta, pa čak i usred vlastite boli, čekamo strpljivo i s povjerenjem. Onog veličanstvenog dana, koji će sjajem nadmašiti sve ostale dane, otrcat ćemo u zagrljaj našem Spasitelju i Kralju i reći: "Isuse, znali smo da dolaziš po nas, jer si nam to obećao."

* Temelji se na: Jack Canfield i Mark Victor Hansen, ur., *Chicken Soup for the Soul*, Deerfield Beach, HCI Books, 1993., str. 273,274.

Za razmišljanje i razgovor

1. Kako aktivno čekati Isusov povratak u svijetu koji nema mjesta za Boga?
2. U kakvom su odnosu oživljavanje i nada u drugi Kristov dolazak?
3. Zašto nam slabi pozornost i zašto postajemo obeshrabreni dok čekamo Isusa? Što je lijek za zbunjenost ili obeshrabrenost?
4. Kako možemo vjerno čekati i biti na blagoslov svima koji nas okružuju unutar Božje obitelji?

Ponedjeljak

“Ti si jedini dostojan”

OBOŽAVANJE I DRUGI DOLAZAK

Cijela obitelj je dugo štedjela za godišnji odmor iz snova. Kad su konačno ušli u zrakoplov i sjeli, odahnuli su govoreći: "Hej, godišnji, mi stižemo!" A onda su svi pozaspali. Probudili su se nakon šest sati, upravo kad se zrakoplov približavao rampi za izlazak putnika. Zamislite samo koliko su se iznenadili ugledavši ljude u toplim jaknama kako se štite od hladnog vjetra. Platili su putovanje u tropske krajeve, a sletjeli su na Aljasku.

Možete li zamisliti njihovu nevjericu? Dospjeli su u krivi zrakoplov, a da nitko ništa nije primijetio. Umjesto mirisnog povjetarca i nježnog njihanja palmi, našli su se suočeni s ledenim vjetrom i ranim snijegom koji je počeo padati.

Mi ne moramo nužno dospjeti na pogrešan let, ili završiti na krivom odredištu, no ipak možemo promašiti najviše očekivan povijesni događaj. Umorni od dugog čekanja, ometani zabavom i prevelikom količinom sadržaja u medijima, zbumjeni suvremenim pristupima Bogu, adventistički kršćani su se našli usred rata oko bogoslužja, usred borbe koja prijeti razbijanjem zajednica i samoj Crkvi. To nije borba oko glazbenih stilova ili vrsta glazbala. Ta borba zadire mnogo dublje, u samu srž.

Koga obožavate?

Odano obožavanje odlika je Božjeg naroda koji živi u posljednjim danima. Prvi andeo iz Otkrivenja 14. leti posred neba i, objavljajući vječno Evanelje, poziva: "Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova suda. Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!" (Otkrivenje 14,7)

Običavanje je glavna tema Otkrivenja. Božji narod obožava Božje Janje na prijestolju (Otkrivenje 4,10; 5,14; 7,11; 11,16). A Sotona, Zmaj, zapovijeda i zahtijeva obožavanje od onih koji žive na Zemlji (Otkrivenje 13,4.8.12.14). On zna da smo predani onome što obožavamo ili onome koga obožavamo.

Borba se nastavlja svakog dana svuda u svijetu. Neki ljudi obožavaju stvari. (U prošlosti se to nazivalo idolatrijom, a danas se naziva materijalizmom). Drugi obožavaju ljude. Profesori Paul Froese i Christopher Bader sa Sveučilišta Baylor objavili su 2010. godine djelo *America's Four Gods: What We Say About God – and What That Says About Us* (Četiri američka boga: što govorimo o Bogu – i što to govoriti o nama). Temeljem istraživanja vjerskih uvjerenja, pisci smatraju da Amerikanci imaju četiri različita videnja Boga: autoritativni Bog, dobroćudni Bog, kritički Bog i daleki

Bog. Svišto je reći kako naše poimanje Boga utječe na naše obožavanje Njega. Ako je Bog dalek i Onaj koji osuđuje, ljudi Ga nastoje obožavati obazrivo i liturgijski ispravno. Ako je Bog dobroćudan (što, naravno, i jest), no na štetu autoritativnosti, moglo bi se dogoditi da Ga smatramo sebi ravnim prijateljem.

Ponekad se čini kako sami sebi stvaramo Boga na svoju vlastitu sliku, umjesto da razumijemo kako je Bog nas načinio na svoju sliku, sebi sličnim (Postanak 1,27).

Obožavanje i oživljavanje

Kratki pregled izraelske povijesti potvrđuje usku povezanost između obožavanja i oživljavanja. Nakon Ezejkijine duhovne obnove i obnove Hrama, uslijedila je proslava Pashe (2. Ljetopisa 29,30). Gotovo cijelo stoljeće kasnije mladi kralj Jošija počinje veliko oživljavanje u Izraelu, čisteći Judu i Jeruzalem od užvišica, ašera i drugih oblika idopoklonstva (2. Ljetopisa 34). Kasnije Jošija ponovno uspostavlja odgovarajuću proslavu Pashe (vidi 2. Ljetopisa 35,18).

Kad gledamo Boga, postajemo osjećeni. Mijenja se ono što nam je važno. Prisjećamo se tko smo uistinu – stvorena bića. Prepoznajemo svoje uzaludne pokušaje sebičnog oblikovanja

vlastite sudbine. Jasno određen smjer vodi od oživljavanja k obnovi obožavanja.

Obožavanje i čekanje

Običaj je istinski obožavanje. Istinsko obožavanje, nasuprot lažnom, usmjereni je od nas prema našem Stvoritelju i Otkupitelju. Tada to postaje drugima vidljivo iz našeg ponašanja. Jakov opisuje ovaj praktični dio obožavanja: "Čisto i neokaljano bogoslužje pred Bogom i Ocem sastoji se u ovomu: pohadati sirote i udovice u njihovoj nevolji i čuvati samoga sebe čistim od ovog svijeta." (Jakov 1,27)

Ljudi koji očekuju slavni povratak svojega Učitelja i Gospodina ne sjede besposleno u samostanima, crkvama ili sveučilištima, raspravljujući o zamršenosti i trenutku Isusovog povratka, već su djelotvorni u društvenoj zajednici. Oni služe beskućnicima, dijele materijalne i duhovne blagoslove potlačenima i očajnim, skrbe se o bolesnima i pomažu umirućima.

Nesebična služba je velik izazov. Ona često podrazumijeva napuštanje vlastitog područja sigurnosti – mesta na kojem se osjećamo kao kod kuće. Nesebična služba jest oponašanje Isusovog stava po kojem se On lišio "[svoje jednakosti s Bogom] ... uvezvi narav sluge" (Filipljanim 2,7). Nesebično služeći, Isus je učenicima oprao noge; čak i onome učeniku koji će Ga na kraju izdati. Možemo Ga čuti kako nas poziva na oponašanje Njegovog primjera (Ivan 13,15).

Obožavanje i subota

Kad s adventistima razgovarate o obožavanju, morate se dotaknuti i subote. Adventisti vole subotu. Ona nas podsjeća na naše podrijetlo, na trenutak kad nas je moćni Stvoritelj načinio na svoju sliku i sebi sličnim (Izlazak 20,8,11). Subota nam govori o izgubljenom raju i o Božjem načinu da nas vrati k sebi, jer smo grešnici kojima je potreban Spasitelj da nas osloboди "iz Egipta" (vidi Ponovljeni zakon 5,12-15). Stvaranje i izbavljenje su važne teme našeg obožavanja, a svaka subota je nova prilika za "sjećanje".

Subota ima značajnu ulogu tijekom čekanja Učiteljevog povratka. Sotonina sposobnost zamjene subote nedjeljom ima svoj vrhunac u scenariju na kraju vremena, prikazanom u Otkrivenju, a usmjereno na istinski dan za

obožavanje (Otkrivenje 13,11-17; 14,9; razmotrite moć malog roga iz Daniela 7,25 koji "mijenja blagdane i Zakon"). Ellen G. White je pretkazala: "Oni koji poštuju biblijski dan odmora bit će žigosani kao neprijatelji zakona i reda, kao oni koji ruše moralna društvena ograničenja, pa uzrokuju anarhiju i pokvarenost i navlače Božje kazne na zemlju." (Velika borba, str. 465)

Pronicavi komentari Ellen G. White upozoravaju nas kako dan za obožavanje nije pitanje svidanja ili nesvidanja, već pitanje života ili smrti. Naša predanost obožavanju na Božji način treba biti čvrsto utemeljena na proročkoj riječi i osobnom poznavanju Spasitelja koji je uistinu dostojan obožavanja.

Nema razloga za strah

Knjiga Otkrivenja može biti uznemirujuće štivo. Ako se usmjerimo na krize, progonstvo i Božje protivnike, možemo doživjeti osjećaj obeshrabrenosti i straha. Međutim, "otkrivenje Isusa Krista" (Otkrivenje 1,1) nije usmjereno samo na konačnu kruz, već uvijek iznova naglašava konačnu radost u obožavanju Janjeta koji sjedi na prijestolju.

Sedmo poglavlje sadrži dobar primjer: Ivan promatra silno mnoštvo koje nitko ne može izbrojiti, kako stoji

oko prijestolja. Oni ne mogu šutjeti, ne mogu mirovati. "Spasenje je djelo našega Boga, koji sjedi na prijestolju, i Janjeta" (redak 10). Mnoštvo kliče, a zatim se klanja Onome koji je platio konačnu cijenu njihovog spasenja. Njihova radost podsjeća nas na nebeski mir i vječnu sreću. Njihovo obožavanje potiče nas na odanost i spremnost na služenje. Njihova pjesma govori nam o budućnosti koju ne možemo niti zamisliti. Nema žege, nema gladi, nema suza niti straha, nema usamljenosti, jer "Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju" (redak 17).

Pridružimo im se već danas u obožavanju!

Za razmišljanje i razgovor

1. Kako obožavanje može postati pokretačka snaga kršćanskog života?
2. U kakvom su odnosu obožavanje i subota?
3. Na koji je način istinski obožavanje povezano sa subotom? Zašto smo dobili upozorenje da se ne "klanjamo zvijeri"?

Utorak

Kako čekati?

STRPLJIVA POSTOJANOST I DRUGI DOLAZAK

Bio je to dirljiv molitveni tjedan na jednom adventističkom koledžu. Pastor je propovijedao o događajima posljednjeg vremena: Isus dolazi uskoro! Zapravo, dolazi toliko uskoro da su telefonski razgovori nekih roditelja s njihovom djecom na koledžu izgledali otprilike ovako:

Kći: "Tata, Isus se uskoro vraća. Znaci Njegovog dolaska su ispunjeni. Tek što nije došao. Mislim da bih se trebala ispisati s fakulteta i početi propovijedati od kuće do kuće."

Otač: "Dobro, dragoo mi je što ti se svidio molitveni tjedan. No, zašto bi upravo sada htjela sve napustiti?"

Kći: "Ali, tata, hitno je. Ne možemo se ponašati isto kao prije. Isus se vraća."

Otač: "Iznenaden sam tvojim riječima. Ali, ne bi li ipak bolje služila Isusu nakon završetka svojeg školovanja? Možeš li smisliti neki kreativan način propovijedanja o Isusu tijekom tvojeg studiranja?"

Da, često smo nestrpljivi dok čekamo. "Kad će zaraditi svoju prvu plaću?" pitaju se studenti dok upisuju svoju posljednju godinu studija. "Kad će konačno doći taj Božić?" nestrpljivo ispituju djeca. "Kada će se osjećati bolje?" pitaju se kronični bolesnici. "Strpljivost je vrlina" kaže izreka, a

vrline su, čini se, izišle iz mode. Živimo u svijetu trenutnih zadovoljstava.

Abraham i Sara su morali čekati točno dvadeset pet godina (Postanak 12,4; 21,5). Čekanje nije uvijek lako. Zapravo, čini se kako je Išmaelovo rođenje, jedanaest godina nakon danog obećanja, bilo zaobilazni put koji je svima uključenima prouzročio veliku bol. Unatoč tome, Abraham i Sara su čekali i čekali, i dalje boraveći u zemlji koju im je Bog obećao dati. Poput mnogih nakon njih, oni su živjeli vjerom (Hebrejima 11,8-12). Imali su povjerenje u Boga koji će izvršiti obećanje.

Bog jest izvršio obećanje. Ponovno će izvršiti svoje obećanje onog veličanstvenog dana kad se konačno pojavi na nebeskim oblacima. Otkrivenje 14,12 govori o osobinama Božjeg naroda na kraju vremena. Poznata nam je njihova vjera u Isusa i držanje Zapovijedi. Međutim, problematična nam je "postojanost" svetih (redak 12; vidi Otkrivenje 13,10), a to je najvažnije i prijeko potrebno obilježje ove skupine. Oni su vjerni, razumiju slijed događaja na kraju vremena, vjeruju u Božji proročki dar, no njihova prijeko potrebna odlika, koja daje okus svemu ostalome, jest strpljiva postojanost.

Strpljivost i postojanost su usko povezane s vjerom iz Otkrivenja 13,10. Oni koji vide zlo i odupru se

zavodljivosti Zvijeri i njezinom nadomjestku, oni su strpljivi i oni će ustrajati. Neće činiti kompromis, no neće se niti skrivati u samostanima i dalekim pustim krajevima. Čvrsto usadeni, u gradovima i na sporednim putovima ovoga svijeta, oni su Isusove ruke i noge posvećene služenju "najmanjoj braći" (Matej 25,40).

Čekanje na kraju vremena

U svoje propovijedi o kraju vremena Isus uključuje izvještaj koji nas navodi na razmišljanje. Opisujući sliku kraljevskog suda, smješta skupinu ovaca na desnu stranu, a skupinu jaraca na lijevu stranu kraljevske prijestolne dvorane (vidi Matej 25,31-46). Isus ovdje, naravno, nije namjeravao govoriti o stočarstvu i odlikama ovaca ili jaraca. U Isusovoj usporedbi Kralj se obraća pravednicima sa svoje desne strane, i pohvaljuje ih što su Ga nahranili kad je bio gladan, što su Mu dali hladne vode kad je ožednio, što su Ga posjetili, odjenuli i ugostili. Isus ovu sliku prikazuje tako vješto da čitatelji mogu vidjeti zbumjeni izraz lica pravednih. "Gospodine, kad te vidjesmo gladna?" (redak 37), pitaju. Kralj im je odgovorio: "Meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće" (redak 40).

Čekanje na kraju vremena je djelatno čekanje. Djelatno čekanje podrazumijeva služenje potrebitima i druženje s odbačenima. Izadimo iz svojeg područja sigurnosti i prihvativimo ljude koje inače ne bismo prihvatali. Bog želi da Njegov narod pokaže svijetu što znači istinski čekati Njegov povratak, bilo radom u siromašnom predgrađu nekog od gradova svijeta, ili u nekoj maloj loše opremljenoj klinici u seoskom dijelu Afrike; bilo u vijeću neke ustanove za visoko obrazovanje koja nudi doktorske i magistarske studije, ili pak u šumskim predjelima izvan gradova.

“Čekamo i očekujemo veliki i strašan prizor kojim će se završiti povijest ove Zemlje,” pisala je Ellen G. White. “No, ne trebamo samo čekati, već trebamo biti na oprezu kad je u pitanju ovaj ozbiljan dogadjaj. Živa Božja crkva će čekati, bdjeti i raditi. Nitko ne smije stajati na neutralnom području. Svi trebaju predstavljati Krista u aktivnom, ozbiljnog nastojanju na spašavanju duša onih koji umiru.”*

Još je nešto važno po pitanju postojanosti na kraju vremena: čekanje Gospodara koji će doći i odvesti nas kući ne znači uzdati se u poziv zvona na uzbunu. Ljudima oko nas ne treba grozničavo uzbudjenje i prepričavanje o velikim urotama. Sveti pismo potvrđuje postojanje sotonskih sila koje se trude prevariti čak i izabrane (Matej 24,24). Progonstvo, lažne vijesti, iskrivljavanje istine, fanatizam i manipulacija bili su, i bit će, raspoloživo oružje u skladištu Božjeg najvećeg neprijatelja.

Ipak, Isus u propovijedima o kraju vremena naglašava službu i poslanje. “Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu svim narodima za svjedočanstvo i tada će doći svršetak” (redak 14). Kako je ohrabrujuće znati da Isusa nije moguće iznenaditi!

Zasadite vrt

Neki vozač autobusa je svakog dana na kraju svoje vožnje morao provesti sedam minuta u neuglednom dijelu grada čekajući na sljedeću vožnju. Tako je zamijetio dio zemljišta koji je bio pun smeća. Posvuda su se nalazile plastične vrećice i razbacano smeće. Iz dana u dan vozač je gledao ovo zapušteno mjesto. A onda je jednog dana donio odluku: nešto se mora učiniti s ovim ružnim mjestom. Izašao je iz svog autobusa i počeo puniti veliku vreću za smeće različitim otpadom. Nakon sedam

minuta bio je ponovno na dužnosti. To mu je postala svakodnevna navika. Stao bi, izašao iz autobusa i čistio zemljište.

Ljudi koji su živjeli u blizini zamijetili su promjenu. Kad je očistio sve smeće i otpad, vozač autobusa je donio sjeme cvijeća i nekoliko vreća vrtne zemlje. Počeo je obrađivati vrt. Ljudi koji su o tome čitali u novinama počeli su se voziti do zadnje postaje. Neki bi pomagali vozaču pri sadnji i brizi za vrt. Drugi bi samo uživali u prekrasnom pogledu. Samo sedam minuta svakog dana bilo je dovoljno za promjenu i oduševljavanje cijele društvene zajednice.

Čekanje može biti zbumnujuće i dovesti nas u stanje očaja. Čekanje je naš najveći izazov.

No, Bog nam tijekom čekanja želi darovati strpljivu ustrajnost koja je odlika Njegovih svetaca na kraju vremena. Dok čekamo, pozvani smo na tih preispitivanje vlastitog srca, a zatim trebamo krenuti na posao. Da, Isus se uskoro vraća. Da, On traži ljudе

potpuno posvećena srca i uma. No, dok čekamo, služimo Njemu svim srcem, svom dušom i svom snagom tamo gdje jesmo (Ponovljeni zakon 6,5).

* Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, Mountain View, PPPA, 1923., str. 163.

Za razmišljanje i razgovor

1. Više od stotinu i sedamdeset godina propovijedamo o Isusovom povratku. Što možemo naučiti iz života biblijskih osoba koje su morale čekati?
2. Što vam predstavlja najveći problem kod strpljive ustrajnosti i zašto?
3. Kako biste mogli biti Isusove ruke i noge na učinkovit način?

Srijeda

“Proricat će vaši sinovi i kćeri”

DAR PROROŠTVA I DRUGI DOLAZAK

Te srijede uvečer, 25. siječnja 1837. godine, začudeni stanovnici Nove Engleske gledali su večernje nebo obasjano žarkocrvenom bojom. Očevici su rekli kako se činilo da crvena boja nadolazi u valovima preko tla pokrivenog snijegom. Mnogi su se uplašili gledajući pojavu polarne svjetlosti (*aurora borealis*), no ne i devetogodišnja Ellen. Ellen se oporavljala od teške nesreće i nije mogla ustati iz kreveta, no mogla je promatrati čudesnu svjetlost u prozorskom staklu svoje sobe. Ellen je, za razliku od onih koji su se bojali, osjećala veliku radost jer je mislila da je to drugi Kristov dolazak. Ona će očekivati ovaj veliki događaj i baviti se njime tijekom cijelog života. Tko je bila djevojčica koja je željno očekivala Isusov dolazak?

Upoznajte Ellen G. White

Ellen Gould White je bila znamenita žena koja je veći dio svojega života proživjela u devetnaestom stoljeću (1827.–1915.). No, preko svojih spisa još uvijek utječe na ljudе u cijelom svijetu. Ellen G. White je bila vrlo plodna spisateljica. Napisala je više od 5.000 članaka za časopise, te četrdeset knjiga. Uz kompilacije nastale na temelju 50.000 stranica rukopisa, danas je na engleskom jeziku dostupno više od

stotinu njezinih knjiga. Njezina djela pokrivaju široko područje tema. Pisala je o vjeri, odgoju, odnosima, evangelizaciji, proročanstvima, nakladništvu, prehrani, pa čak i o upravljanju. Među najpoznatijim knjigama na temu kršćanskog puta nalazi se njezina knjiga *Put Kristu*, koja se danas tiska na više od 160 jezika.

Dar proroštva i drugi dolazak

No, Ellen G. White je bila mnogo više nego samo darovita spisateljica. Biblija govori o obnovi dara prorokovanja unutar kršćanske Crkve uoči Isusovog drugog dolaska. Joel 2,28,29 govori o Božjem obećanju izljevanja Njegovog Svetog Duha i davanja dara prorokovanja. Prorok kaže: “Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mlađiće gledati viđenja. Čak ću na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one.”

Dinamičan rast i duhovni darovi koji su bili vidljivi u ranokršćanskoj Crkvi mogu nama danas dati predosjećaj izljevanja Svetog Duha prije Kristovog drugog dolaska. Petar u svojoj moćnoj propovijedi na dan Pedesetnice (Djela 2,16-21) zapravo samo prenosi Joelove riječi, no to nije bio jedini put kad je udijeljen ovaj dar.

Ostatak poglavljia u Joelu daje nam kontekst ovog dara proroštva i pokazuje nam na koji se način izvanredno pokazivanje Božjeg Duha koji osnažuje događa prije drugog dolaska. U Otkrivenju 12,17 Ivan opisuje dvije glavne osobine Božjeg naroda na kraju vremena. Oni koji u to vrijeme budu živjeli poštovat će Božje zapovijedi i imat će “Isusovo svjedočanstvo”. Ne trebamo se pitati što je “Isusovo svjedočanstvo”. U Otkrivenju 19,10 jasno nam se kaže: “Proročki je duh, zapravo, svjedočanstvo Isusovo” (Otkrivenje 19,10 i 22,9).

Pomoć u pripremi za drugi dolazak

Život i služba Ellen G. White predstavljaju barem djelomično ispunjenje ovih biblijskih predviđanja. Tijekom sedamdeset godina službe ona je primila stotine viđenja i proročkih snova. Viđenja su vremenski različito trajala, od nešto manje od minute do gotovo četiri sata. Bog ju je pozvao kao osobitu vjesnicu kako bi pozornost svijeta skrenula na Bibliju i kako bi ljudima pomogla u pripremi za Kristov drugi dolazak. Svojim je riječima rekla: “Teret moje poruke za vas je: Pripremite se, pripremite se za susret s Gospodinom. Podesite svoje svjetiljke i neka svjetlo istine zasja kraj puta i među

ogradama. Svijet treba upozoriti na približavanje kraja svega.”¹

Ovaj proročki dar nikada nije trebao biti dodatak Bibliji, niti njezina zamjena. Biblija ostaje jedinstveno mjerilo prema kojemu treba prosudjivati i spise Ellen G. White i sve ostale spise.² Biblija sadrži mjerila čijom se primjenom može vidjeti je li služba Ellen G. White uistinu bila proročki dar koji je pretkazan u Joelovoj knjizi i u Otkrivenju.³ Ellen G. White je zadovoljila sve biblijske provjere za istinskog proroka. Služba Ellen G. White usmjerava pozornost i potiče na brižljivo proučavanje Biblije.

Njezine spise nije moguće čitati bez osjećaja žurnosti. Njezin osobni odnos s Isusom započeo je tijekom očekivanja skorog Isusovog dolaska, nešto prije 1844. godine. Iako je razumjela kako se prije drugog dolaska moraju zbiti još neki događaji, ona je svoj život ipak živjela u žaru tog oduševljenja.

Promijenjen život

Pretkazanja o Božjem dolasku da sudi i izbavi bila su glavna tema mnogih starozavjetnih proroka. Uvijek iznova su Izajia, Ezekiel, Joel, Sefanija i drugi starozavjetni proroci pretkazivali dolazak “Jahvinog dana”.⁴ Joelova objava je jasna i neizbjegiva: “Neka svi stanovnici zemlje dršcu, jer dolazi Jahvin dan. Da, on je blizu.” (Joel 2,1)

Novozavjetni pisci su istu temu preuzeли u svojim spisima.⁵ Petar, Pavao, Jakov i ostali novozavjetni pisci su svi odreda vjerovali i naučavali da Isus uskoro dolazi. Poslušajte što Petar kaže u 2. Petrovoj 3,9.10: “Ne odustajte Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi nego da svi pristupe obraćenju. Ali će doći dan Gospodnjki kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.”

Vjerovanje u skori Isusov dolazak dovodilo je do promjene i bilo je pokretačka snaga brzog širenja Evandelja po Rimskom Carstvu u tom naraštaju.

To je vjerovanje imalo moć promjene života, pa tako i života jednog poljodjelca koji je počeo osobno proučavati Bibliju.

Nakon proučavanja proročanstva iz Daniela 8, koje se odnosilo na 2.300 dana i noći, William Miller je zaključio kako se Isus uskoro vraća. Zadrhtao je od same pomisli “da bi za dvadeset pet

godina ... svi poslovi našeg sadašnjeg svijeta trebali biti završeni.”⁶ Ova radosna vijest bila je predobra da bi je zadržao za sebe. Iako se smatrao potpuno nedoraslim zadači, znajući kako nema potrebno znanje i iskustvo za javnog govornika, ipak je bio uvjeren da mora govoriti drugima. Najveća mu je želja bila vidjeti ljude kako prihvataju Isusa kao svojega Spasitelja i radosno očekuju Njegov skri povratak. Vjera u Isusov skri povratak nadahnjuje i najslabijeg vjernika.

Ova biblijski utemeljena nada u Isusov dolazak bila je sigurno utočiste zbumjenim adventističkim vjernicima 1844. godine, kad Isus nije došao kao što su očekivali. Ta nada ih je vratila natrag Bibliji, natrag na proučavanje proročanstava, pa su tako otkrili ispravnost datuma, no *dogadaj* je bio pogrešan! Umjesto da se vrati na Zemlju, Isus je ušao u zadnje razdoblje svoje službe u nebeskom Svetištu. Opet su bili na ispravnom proročkom putu. Isus se trebao uskoro ponovno vratiti na Zemlju.

Upravo to vjerovanje u Isusov dolazak osnaživalo je rast i širenje adventizma, od nekoliko stotina vjernika do svjetskog pokreta s više od osamnaest milijuna vjernika. Očekivanje drugog Isusovog dolaska davalo je smjer životu i radu Ellen G. White u mladoj Kršćanskoj adventističkoj crkvi. Isusov dolazak za nju nije bio jednostavan hipotetički budući dogadaj. Isusov drugi dolazak bio je za nju povezan s neposrednom blizinom i zahtjevao je žurnost u propovijedanju Radosne vijesti o Njegovom dolasku cijelom svijetu u što kraćem vremenu. Pisala je: “Gospodin dolazi. Već čujemo približavanje Božjih koraka. ... Trebamo Mu pripremiti put čineći svoj dio u pripremanju ljudi za taj veliki dan.”⁷

Zaštita od fanatizma

Vjerovanje u skori Isusov dolazak neke je adventiste odvelo u fanatizam,⁸ no Ellen G. White je upućivala na vjerovanje koje je čvrsto utemeljeno na Svetom pismu, a ne na prevelikoj osjećajnosti. U svojim je spisima i životu pokazala složenu vještinsku življjenja između sadašnjosti i vječnosti. Pisma i članci koje je napisala Ellen G. White puni su primjera praktičnih planova za izgradnju Božjeg kraljevstva, iako se sve vrijeme razmišlja o drugom dolasku. U njima nam je pokazala kako ovo vjerovanje, umjesto da iskrenog vjernika sprečava u korisnom življenu, zapravo

potiče na život osvišten o osobnoj i zajedničkoj potrebi pripreme svijeta za Isusov dolazak.

“Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima,” napisao je Amos prije više od 2.750 godina (Amos 3,7). U skladu sa svojom Riječju, Bog je svoje osobite savjete uvijek davao preko svojih proroka.

Sada, kad stojimo na vrhuncu zemaljske povijesti, neka Bog ponovno djeluje. Čitanjem i primjenom Božjih savjeta primljenim preko spisa Ellen G. White budimo ohrabreni i prihvativi upute. Trebamo razumjeti svrhu našeg budućeg boravka u Božjoj blizini. Bog je spremjan ostvariti drugu Pedesetnicu i voditi nas kroz svoju proročku riječ.

Pitanje je: Jesmo li mi spremni?

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, Mountain View, PPPA, 1948., sv. 9, str. 106.

² *Seventh-day Adventists Believe ...*, Silver Spring, Md.: Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 1988., str. 227; hrvatsko izdanje: *Što adventisti vjeruju ...*, Znaci vremena, 2001.

³ Postoji pet biblijskih uvjeta za potvrdu proročkog dara: (1) komunikacija s Bogom kroz videnja i snove (Brojevi 12,6), (2) potpuna uskladenost s Pismom i Božjim prethodnim objavama (Izajia 8,20), (3) ukazivanje na Isusa (1. Ivanova 4,1.2.), (4) ispunjenje proročanstva (Jermija 28,9), (5) plodovi proročke službe (Matej 7,20).

⁴ Vidi, primjerice, Izajia 13,6; Ezekiel 30,2-4; Joel 1,15; Sefanija 1,6-8; Obadija 15.

⁵ Usporedi, primjerice, 2. Petrova 3; 1. Solunjanima 4,15; 5,3; Jakov 5,7,8.

⁶ R. W. Schwarz i F. Greenleaf, *Light Bearers*, Nampa, Idaho: PPPA, 1995., str. 33.

⁷ Ellen G. White, *Evangelism*, Washington, D.C.: Review and Herald, 1946., str. 219.

⁸ Za dobar uvid u fanatičnu sliku postmilerizma vidi: George Knight, *William Miller and the Rise of Adventism*, Nampa, Idaho: PPPA, 2010., str. 209–227.

Za razmišljanje i razgovor

1. Kako nas spoznaja o tome da smo dio proročkog pokreta može potaknuti na veću uključenost u širenje Radosne vijesti?

2. Kakav je odnos između vjerovanja u Isusov skri dolazak i oživljavanja i obnove?

3. Kako nam spisi Ellen G. White pomažu u izbjegavanju fanatizma?

Četvrtak

“Krist u vama, nada slave”

SIGURNOST I DRUGI DOLAZAK

U Los Angelesu, u Kaliforniji, spasinci su imali poteškoća pokušavajući dopremiti povrijedenog čovjeka uz strmu uzbrdicu do pristupne ceste. Spašavanje je samo po sebi već bilo opasno i rizično, no povrijedeni čovjek je svima otežavao posao pomaganja i činio ga još opasnijim. Dok je spasilački helikopter nadlijetao, pripremajući se za prijevoz ozbiljno povrijedenog čovjeka, on je postao histeričan i počeo je udarati sve oko sebe. Čovjek se uplašio da će morati platiti spašavanje. Tek nakon što su ga spasinci uspjeli uvjeriti kako neće morati ništa platiti, čovjek je dopustio da ga spase.¹

Zaraditi spasenje

Što mislite o svojem spasenju? Želite li da vas Isus spasi? Biste li danas bili spremni za susret s Njim? Svi bismo rekli kako vjerujemo da nas Isus spašava, no mnogi bi možda na trenutak okljevali zbog dijela pitanja koji se odnosi na "danasa". Kad bi Isus došao danas, bih li bio spreman, ili spremna? Nebeska mjerila su visoka. Kad bismo svoj život brižljivo preispitali, došli bismo do jednog jedinog zaključka: Svi smo grešnici (Rimljanima 3,9). Nismo spremni za Nebo. Nešto treba učiniti.

Većina velikih svjetskih religija ima nešto zajedničko. Da bi nešto dobio, moraš nešto učiniti. Spasenje treba zaraditi. Takav način razmišljanja može se potajno uvući i u kršćanstvo. Može se dogoditi da počnemo smatrati kako naša sigurnost da će sve biti u redu ovisi o molitvama, čitanju Biblije ili činjenju dobra. U dubini duše mislimo kako nas Krist spašava, ali *uz* ono što mi činimo.

Radosna vijest

Možda smo ponekad poput onog povrijedenog čovjeka. Plašimo se spasenja jer znamo da ga ne možemo platiti. No, imamo radosnu vijest, imamo *uistinu radosnu vijest*. Svi smo grešnici koji ne mogu platiti kaznu, no Isus je umro umjesto nas zbog naših grijeha (2. Korinćanima 5,21). Isus je zauzeo naše mjesto na križu kako bismo mi bili oslobođeni. To spašavanje ne moramo platiti, jer je u cijelosti plaćeno na Golgoti. Kad Isusa prihvativimo za osobnog Spasitelja, možemo biti potpuno sigurni da smo spremni za susret s Njim, čak i kad bi došao u ovom trenutku.

Besplatno, ali nije jeftino

Bog nam želi dati sigurnost u spasenje (Rimljanima 8,31.32). No, dobit ćemo je tek kad prestanemo gledati na

vlastita nastojanja i na sebe same, i usredotočimo se na ono što je Isus učinio za nas.

U ovom trenutku mnogi kršćani će se uz nemiriti. Prihvatanje Božje sigurnosti izgleda im prelagano, pa oni strahuju da bi spasenje moglo postati "jeftina milost", te bi ljudi stoga mogli nastaviti živjeti u grijehu, zahtijevajući oprost bez ikakve promjene u vlastitom načinu življenja. Spasenje je besplatno, no nije jeftino. Dar vječnog života dolazi uz najvišu moguću cijenu. Isusa je spašavanje stajalo života. Iako je za nas besplatno, ipak imamo određenu ulogu. Pogledat ćemo izbliza biblijsko spasenje.

Ustrajati unatoč svemu

Jakov je znao svoju potrebu za spasenjem. Obaviješten je da njegov brat Ezav dolazi k njemu s naoružanim ratnicima. Pomirbeni darovi koje je poslao pred sobom, čini se, nisu djelovali. Ezav je dolazio s namjerom osvete. Jakov je svoju obitelj poslao preko rijeke kao prethodnicu. Ostavši sâm, molio je Boga za pomoć.

Netko ga je trebao spasiti od Ezava, no znao je da je lažljivac i varalica te je smatrao kako nema pravo moliti Boga za pomoć. Kad je pomoć došla, Jakov je nije prepoznao. Borio se protiv Boga misleći da je napadnut. Tek u zoru, vidjevši s kim se borio, Jakov je primio

potrebnu sigurnost. Zašto? Jakov se prestao boriti protiv Boga i umjesto toga se uhvatio za Njega (Postanak 32,22-29).

Kad se držimo Isusa, On nam daje potrebitno spasenje i sigurnost. Ellen G. White kaže ovako: "Svaka duša koja vjeruje treba se u cijelosti podložiti Božjoj volji, i ostati u stanju pokajanja i žaljenja, iskazujući vjeru u Otkupiteljeve pomirbene zasluge i napredujući iz snage u snagu, iz slave u slavu." (*Faith and Works*, str. 103) Ellen G. White nastavlja naglašavati kako je spasenje puno više od same vjere ili umnog prihvaćanja. Spoznaja da je Isus naš Spasitelj puno je više od lijepo, utješne misli ili primamljive razumske zamisli. To je "pokazivanje vjere" i "napredovanje iz snage u snagu".

Apostol Jakov jasno kaže kako je vjera besmislena ako nije poduprta djelima (Jakov 2,19). Jakovljeva poslanica praktičnim primjerima pojašnjava kako naša poslušnost proistječe iz spoznaje da nam je Bog oprostio, i iz vjere u spasenje. Život s Bogom ima praktičan učinak na naš svakodnevni život. Možemo biti sigurni u svoju spremnost za susret s Isusom čak i kad bi došao danas.

Konačni spasilački događaj

Drugi Isusov dolazak bit će najveći spasilački događaj u zemaljskoj povijesti. Biblija opisuje nebo koje se savija poput svitka (Izajia 34,4), i Zemlju koja se ljudjima poput pijanog čovjeka (Izajia 24,20).

Hoće li susret s Isusom zahtijevati osobitu vrstu svetosti? Neki adventisti su tvrdili kako će Božji karakter biti opravdan preko savršenog života posljednjeg naraštaja vjernika.² Ova se tvrdnja temelji na nekim navodima iz spisa Ellen G. White izvučenih iz konteksta ostalog što je ona napisala. Ova izjava često unosi strah, a nakana joj je usmjeriti kršćanina na sebe umjesto na Isusa.

Bog je uvijek želio da svaki naraštaj kršćana ostvari pobjedu nad silom grijeha u vlastitom životu (Rimljanima 6,11-14). Međutim, s ove strane Neba savršenstvo je uvijek postupak rasta. Ono nije statično. Do njega se ne dolazi ničim što činimo. Naprotiv, trebamo se stalno čvrsto držati Isusa. Naša svakodnevna borba je pustiti ono što nas razdvaja i, poput Jakova, usmjeriti se na bliskost s Isusom, umjesto borbe s Njegovim Duhom, ili miješanja u Njegov posao u pokušaju pomaganja Onome koji nas spašava. Uvjerenost u spremnost

za susret s Isusom ne ovisi o dostizanju odredenog mjerila. Sigurnost nalazimo kad, govoreći Pavlovim riječima, "iz dana u dan umiremo" svemu što nas odvaja od Boga i kad se čvrsto držimo Božjih obećanja.

Dok se nebo bude svijalo i zemlja ljudjala, s povjerenjem ćemo moći reći: "Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio." (Izajia 25,9)

¹ www.coloradoSARboard.org.

² Ángel Manuel Rodríguez, "Theology of the Last Generation," *Adventist Review*, 10. listopada 2013., str. 42.

Za razmišljanje i razgovor

1. Kako možemo već danas biti sigurni u vlastitu spremnost za susret s Isusom?
2. Što Bog očekuje od svakog naraštaja vjernika? Kako se to razlikuje od vjerovanja u savršenstvo posljednjeg naraštaja?
3. Ako sam već danas siguran u svoje spasenje, znači li to da će tu istu sigurnost imati i sljedećeg mjeseca? Zašto da, ili zašto ne?
4. Kako možemo pomoći djeci i mladima da otkriju radost u sigurnosti spasenja?

Petak

Najveći strah – najveća nada

SIGURNOST I RADOST USKRSNUĆA

Nakon što je 1859. godine objavljena knjiga koja je uzdrmala svijet, djelo Charlesa Darwina *O podrijetlu vrsta*, znanstvenici su pokušali pronaći fosilne dokaze naših izumrlih predaka. Arheolog Charles Dawson je 1910. godine pronašao ono za što je tvrdio kako je karika koja nedostaje u nizu fosilnih dokaza. Njegov pronađenak je zapravo bio jedna od najvećih prijevara u povijesti.

Uskoro je njegov pronađenak postao poznat pod nazivom "čovjek iz Piltdowna". Pronađeno je nekoliko dijelova lubanja te čeljust s kutnjacima. Dawson je svoje otkriće donio istaknutom paleontologu koji je potvrdio njegovu izvornost.

Ubrzo je vijest o otkriću objavljena svuda u svijetu. No, prijevara oko "čovjeka iz Piltdowna" uskoro se počela otkrivati. Okolnosti i dokazi nisu bili uskladeni. Naprednije ispitivanje iz 1950-ih godina otkrilo je da je lubanja stara oko šest stotina godina, a čeljust je pripadala orangutanu. Očito je netko znalački umetnuo zube u čeljust, obojio ih i "podmetnuo" pronađenak.¹

Nećete umrijeti — doista?

Ima nešto strašno u tome kad vam netko laže. Nitko ne voli kad mu netko laže. No, laži se često čine vjerojatnim, inače ne bismo u njih povjerivali. Jednu od prvih laži izrekla je zmija Evi u Edenskom vrtu. Eva je povjerovala zmijinoj izjavi: "Ne, nećete umrijeti" (Postanak 3,4) – i pojela je plod. Otad i mi vjerujemo toj laži. Čak i pri susretu sa smrću, još uvijek nekako ustrajavamo na nejasnoj nadi da nešto nekako nastavlja živjeti i poslije smrti. Ova je laž postala jedna od najvećih prijevara kojima se vjeruje. Goruće je pitanje za sve nas: Što se događa nakon smrti?

Smrtni san

Sveti pismo kaže da je smrt besvesno stanje. Biblija smrt usporeduje sa snom. "Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa. ... Davno je nestalo i njihove ljubavi i mržnje i zavisti; i više nemaju udjela ni u čem što biva pod suncem." (Propovjednik 9,5,6)

Petar je to ponovno potvrdio na dan Pedesetnice, dok je govorio o kralju Davidu: "Braćo, nek mi je slobodno da vam posve otvoreno rečem za patrijarha Davida: umro je i pokopan je i grob mu se nalazi među nama do današnjega dana." (Djela 2,29) A onda nastavlja:

"Dakako, David nije uzišao na nebo" (redak 34). No, neki koji se bore sa stvarnošću smrti pitaju: *Možda nije biblijski, no zašto je loše vjerovati da se netko od mojih voljenih nalazi na sretnom, mirnom mjestu?*

Vjerovati da se netko nakon smrti nalazi na nekom mjestu u svjesnom stanju može značiti dvoje. Prvo, takva osoba otvara vrata izravnoj manipulaciji zlih sila koje se mogu pretvarati da su umrla osoba i komunicirati s njom. Drugo, takva osoba uklanja nužnost najvećeg događaja u povijesti: drugog Isusovog dolaska.

Vrhunac povijesti

Biblija upućuje na drugi Isusov dolazak kao na veliki vrhunac zemaljske povijesti. To neće biti nečujan događaj koji će većina ljudi propustiti. Isus je obećao kako će taj događaj, sasvim jasan i nedvojben, sličiti zadivljujućoj munji koja se proteže od istoka do zapada (vidi Matej 24,27). Ivan dodaje: "Vidjet će ga svako oko." (Otkrivenje 1,7)

Bit će to sveobuhvatan prizor. Kristov drugi dolazak je blagoslovljena nada Crkve. Spasiteljev dolazak će biti doslovan događaj, osoban, vidljiv cijelom svijetu. Kad se On vrati, uskrsnut će umrli pravednici. Bit će to toliko glasan

događaj da će umrle ljude doslovno "podići iz mrtvih".

Apostol Pavao nam u 1.

Solunjanima 4,16.17 daje kratak pregled: "Jer će sâm Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkandela i sa zvukom trube Božje sîći s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom."

Oni koji spavaju u Isusu bit će pri drugom dolasku uskrišeni u vječni život. Obećanje drugog dolaska i uskrsnuće u vječni život su nam od osobite važnosti upravo zbog toga što znamo da mrtvi spavaju u svojim grobovima.

Jedan događaj — dva različita odgovora

Tijekom Drugog svjetskog rata ratni su zarobljenici bili iznenadeni zvukom zrakoplova koji su nadlijetali njihov logor u niskom letu. Istrčali su iz baraka, a svako oko je nastojalo raspoznati oznake na zrakoplovima. Zarobljenici su odjednom počeli vikati od radosti, mahati i međusobno se grliti. To su bili njihovi zrakoplovi, a ne neprijateljski. Oslobođenje je bilo udaljeno samo nekoliko sati. Zatočenicima je to bio najveći dan u životu, no drugoj skupini je bruhanje motora donijelo strah umjesto radosti. Zatvorski čuvari su gledali s nevjericom. Za njih je to bio sudnji dan. Uskoro će morati položiti račun za svoja okrutna zlodjela. Preplašeni, čuvari su napustili svoju dužnost i pobegli u prašumu.

Strah i radost

Iako je nekima taj dan uzrok velike radosti pri pomisli na uskrsnuće, koje će biti trenutak slavljenja i ponovnog susreta, onima koji nisu spremni za susret s Isusom to će biti dan straha. Ono što će nekima biti najradosniji događaj zemaljske povijesti, drugima će biti najstrašniji trenutak. Oni koji ne budu spremni za susret s Isusom, očajnički će pokušavati pobjeći od ovog slavnog trenutka tako što će pozivati kamenje i stijene: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od Janjetove srdžbe." (Otkrivenje 6,16)

No, nitko ne mora biti u ovoj skupini. Isus je sve pripremio kako bismo radosno dočekali Njegov povratak. Ovom velikom povijesnom prizoru Isusovog drugog dolaska

svjedočit će svi, bilo da u to vrijeme spavaju smrtnim snom, bilo da su živi. Gledat ćemo kako će pobjeda prozdrijeti smrt – našeg velikog neprijatelja.

Ellen G. White živo opisuje ovaj prizor: "Usred posrтанja Zemlje, bljeskova munja i tutnjave gromova, glas Božjeg Sina poziva svete koji spavaju. On gleda grobove pravednih i zatim, dižući ruke prema Nebu, uzvikuje: 'Probudite se, probudite se, probudite se, vi koji spavate u prahu zemljinu, i ustanite!' Uzduž i poprijeko cijele Zemlje mrtvi će čuti ovaj glas i oni koji ga čuju oživjet će. Čitava će zemlja odzvanjati koracima iznimno velike vojske iz svakog naroda i plemena, jezika i puka. Oni dolaze iz tamnice smrti, obučeni besmrtnom slavom, kličući: 'Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?' (1. Korinćanima 15,55) A živi pravedni i uskrsnuli sveti sjedinjuju svoje glasove u dugi, radostan poklič pobjede."²

Ne trebamo vjerovati laži. Pri susretu sa smrću ne trebamo se držati neke očajničke nade kako se negdje nekako nastavlja živjeti, već možemo imati blagoslovljenu nadu koja uklanja žalac smrti. Možemo se nadati velikom

susretu kad se Isus bude vraćao na oblacima slave kako bi probudio mrtve. Možemo se nadati velikoj dobrodošlici pri ponovnom susretu bez rastanka.

¹ Jane McGrath, "10 of the Biggest Lies in History", <http://history.howstuffworks.com/history-vs-myth/10-biggest-lies-in-history.htm#page=6>.

² Ellen G. White, *Velika borba*, str. 506.

Za razmišljanje i razgovor

1. Kako biblijska istina o stanju mrtvih daje nadu onima koji žaluju za umrlima?
2. Koja je opasnost vjerovanja u "besmrtnu dušu"?
3. Zašto je važno znati što Biblija kaže o načinu Isusovog dolaska?
4. Kako možemo biti sigurni da ćemo pri drugom dolasku biti radosni, a ne uplašeni?

Drug subota

Sukob je završen

SVAKI SE VJERNIK CRKVE TREBA UKLJUČITI U NEKI OGRANAK DJELA

Ellen G. White

Po završetku tisuću godina Krist se ponovno vraća na Zemlju. S Njim se vraća mnoštvo otkupljenih u pratnji svite andela. Dok se spušta u nepojmljivu veličanstvu, On poziva zle da ustanu iz mrtvih i prime sud. Oni izlaze, silno mnoštvo, bezbrojno poput morskog pijeska. ...

Krist silazi na Maslinsku goru. ... Kad se Novi Jeruzalem u blještavom sjaju spusti s Neba, ostaje na očišćenom i pripremljenom mjestu, a Krist sa svojim narodom i andelima ulazi u Sveti Grad.

Sada se Sotona priprema za posljednju ogorčenu bitku za prevlast. Dok je bio lišen sile i mogućnosti da vara, knez zla se osjećao bijedno i odbačeno, ali čim su zli uskrsnuli i on vidi golemu mnoštvo na svojoj strani, njegove se nade bude i on odlučuje da ne odustane od velikog sukoba. On će pod svoju zastavu skupiti sve vojske izgubljenih i s pomoću njih pokušati ostvariti svoje planove. ...

U tom golemom mnoštву veliki je broj iz dugovječnog naraštaja ljudi koji su živjeli prije potopa, ljudi visoka stasa i divovskog razuma. ... Među njima su kraljevi i vojskovode koji su pobjedivali

narode, hrabri ljudi koji nikada nisu izgubili bitku, ponositi i slavohlepni ratnici od čijeg su približavanja drhtala kraljevstva. ...

Sotona se dogovara sa svojim andelima, a zatim i s ovim kraljevima, osvajačima i moćnicima. ... Napokon je izdana naredba za pokret i bezbrojno mnoštvo kreće – vojska kakvu zemaljski osvajači nisu nikada okupili. ... S vojničkom se točnošću zbijeni redovi kreću preko ispuçane i neravne Zemljine površine prema Božjem Gradu. Na Isusovu se zapovijed zatvaraju vrata Novog Jeruzalema, a Sotonine vojske opkoljavaju grad i pripremaju se za jurš.

Okrunjeni Krist i suci

Krist se sada ponovno pojavljuje pred svojim neprijateljima. Visoko iznad grada, na temeljima pretopljenog zlata stoji prijestolje, visoko i uzdignuto. Na njemu sjedi Božji Sin, a oko Njega su podanici Njegovog kraljevstva. ... U nazočnosti okupljenih stanovnika Zemlje i Neba otpočinje završna krunidba Božjeg Sina. ...

Zaodjenut najvećim veličanstvom i silom, Kralj kraljeva sada izriče presudu nad pobunjenicima protiv Njegove vladavine i izvršava pravdu nad onima koji su prestupali Njegov zakon i ugnjetavali Njegov narod. Božji prorok

kaže: "Zatim opazih veliko bijelo prijestolje i onoga koji je sjedio na njemu. Ispred njegova lica iščeznu zemlja i nebo. Ni trag im nije ostao. I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. I otvoriše se knjige. I druga knjiga, knjiga života bi otvorena. Tada su mrtvaci suđeni prema onom što je napisano u knjigama, po svojim djelima." (Otkrivenje 20,11.12)

Čim se otvore knjige izvještaja i Isusovo oko pogleda zle, oni su svjesni svakoga grijeha što su ga ikada počinili. Oni točno vide gdje su njihove noge skrenule s puta čistoće i svetosti, kako su ih daleko odveli ponos i buntovnost u kršenju Božjeg zakona. ...

Čitav grešni svijet stoji na Božjem sudu pod optužbom za veleizdaju protiv vladavine Neba. Nemaju nikoga da ih zastupa; nemaju izgovora, i protiv njih je izrečena presuda vječne smrti. ...

Sotona uviđa da ga je njegova svojevoljna pobuna učinila neprikladnim za Nebo. On je svoje snage uvježbao za borbu protiv Boga. Čistoća, mir i nebeski sklad bili bi za njega najveće mučenje. Sad su utihnule njegove optužbe protiv Božjeg milosrda i pravednosti. Sramota kojom je nastojao osramotiti Jahvu sada je u cijelosti pala na njega. I sada se Sotona klanja i priznaje pravednost osude koja mu je odredena.

"Tko da te, Gospodaru, ne poštuje i tvoje ime ne slavi? Ti si, naime, jedini svet; da, svi će narodi doći i pokloniti se pred tobom, jer si pokazao svoja pravedna djela." (Otkrivenje 15,4) Sad je razjašnjeno svako pitanje o istini i zabludi koje se pojavilo u dugotrajnom sukobu. Posljedice pobune, plodovi odbacivanja božanskih propisa izloženi su pogledu svih razumnih stvorenja. Cijelom svemиру prikazano je djelovanje Sotonine vladavine nasuprot Božjoj vladavini. Sotonu su osudila njegova vlastita djela. Božja mudrost, Njegova pravednost i dobrota sada su u cijelosti opravdani. ...

Zlo je iskorijenjeno

Vatra pada od Boga s neba. Zemlja se kida. Gore i same stijene. Zli

primaju svoju plaću na Zemlji. (Izreke 11,31) "Bit će kao strnjika: dan koji se bliži spaliće ih – govori Jahve nad Vojskama." (Malahija 3,19) ... Zauvijek je završeno Sotonino djelo razaranja. Šest tisuća godina sprovodio je svoju volju, ispunjavajući Zemlju jadom i nanoseći bol cijelom svemiru. ... Sad su Božja stvorenja zauvijek oslobođena njegove prisutnosti i kušanja. ...

Dok je Zemlja bila obavijena plamenom uništenja, pravedni su bili sigurni u Svetom Gradu. Nad onima koji su dionici prvog uskrsnuća, druga smrt nema vlasti. Dok je Bog zlima oganj koji proždire, svome je narodu sunce i štit. (Otkrivenje 20,6; Psalm 84,11)

"Potom opazih novo nebo i novu zemlju, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja." (Otkrivenje 21,1) Vatra koja uništava grešnike čisti Zemlju. Nestaje

svaki trag prokletstva. Nikakav "vječni pakao" neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha.

Samo jedan podsjetnik

Ostaje samo jedan podsjetnik: naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke raspeća. Na Njegovoj izranjenoj glavi, na Njegovim rebrima, rukama i nogama vidljivi su jedini tragovi okrutnog djela što ga je grijeh počinio. ... Znakovi Njegova poniženja su Njegova najveća čast; kroz vječna će vremena rane s Golgotе isticati Njegovu veličinu i objavljujivati Njegovu moć.

"I ti, Kulo stada, Ofele Kćeri sionske, opet će se tebi vratiti prijašnja vlast." (Mihej 4,8) Došlo je vrijeme koje su sveti ljudi sa čežnjom očekivali otkako je plameni mač protjerao prve ljude iz

Edena – vrijeme “za otkupljenje onih što su postali Božje vlasništvo”. (Efezanima 1,14) Zemlja prvotno dana čovjeku kao njegovo kraljevstvo, koja je izdajom prešla u Sotonine ruke i tako dugo držana pod vlašću ovog moćnog neprijatelja, velikim je planom otkupljenja čovjeku vraćena. Sve što je grijehom izgubljeno, ponovno je obnovljeno. ...

“Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim, u bezbržnim počivalištima. ... Više se neće slušat o nasilju u twojoj zemlji, ni o pustošenju i razaranju na twojem području. Židine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata. ... Gradit će kuće i stanovat u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da drugi stanuju, ni saditi da drugi uživa... izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih.” (Izaja 32,18; 60,18; 65,21,22) ...

U nebeskom ozračju ne može biti boli. Tamo više neće biti suza, ni pogrebnih povorki, ni znaka žalosti. “Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka... jer stari svijet prode.” (Otkrivenje 21,4) ...

Sjaj vječnosti

Tu je Novi Jeruzalem, prijestolnica slavne nove Zemlje. ... U Božjem Gradu “neće više biti noći”. Nikome neće trebati, niti će tko zaželjeti počinak. Neće više biti umora u izvršavanju Božje volje i proslavljanju Njegova imena. Stalno ćemo osjećati jutarnju svježinu, nje nikada neće nestati. “I neće trebati ni svjetla od svjetiljke, ni svjetla od sunca, jer će nad njima svjetliti Gospodin, Bog.” (Otkrivenje 22,5) Svjetlost sunca bit će nadmašena sjajem čije blještavilo neće biti bolno, a daleko će nadmašiti sjaj našeg sunčanog podneva. Slava Boga i Janjeta preplavljuje Sveti Grad svjetlošću koja ne blijeći. Otkupljeni će i bez sunčane svjetlosti hoditi u slavi vječnoga dana.

“Hrama ne vidjeh u njemu. Njegov hram, naime, jest Gospodin, Bog, Svemogući, i Janje.” (Otkrivenje 21,22) Božji narod uživa prednost neposredne zajednice s Ocem i Sinom. ... Stajat ćemo pred Njim i promatrati slavu Njegova lica.

Tamo će otkupljeni spoznati kao što su spoznati. Tamo će osjećaji ljubavi i sučuti što ih je sâm Bog usadio u dušu doći do najstvarnijeg i najljepšeg izražaja.

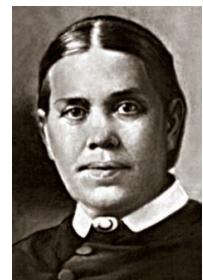
Tamo će besmrtni umovi s nepresušnim uživanjem proučavati čudesa stvaralačke moći, tajne spasonosne ljubavi. ... Stjecanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo se mogu ostvariti najveći pothvati, dosegnuti najuzvišenije težnje, ispuniti najveće želje, i još uvjek će se pojaviti nove visine koje treba savladati, nova čuda za divljenje, nove istine za razumijevanje, novi predmeti da pokrenu sile uma, duše i tijela.

Otkupljenima će sva blaga svemira biti otvorena za istraživanje. Nevezani smrtnošću vinut će se neumornim letom u daleke svjetove – svjetove koji su bili obuzeti sučuti gledajući ljudske jade, a odzvanjali pjesmama radosti na vijest o nekoj spašenoj duši. Neizrecivim će se oduševljenjem djeca ove Zemlje upoznati s radošću i mudrošću bića koja nisu pala. ...

I kako odmiču, godine vječnosti donosit će sve bogatija i slavnija otkrivenja o Bogu i Kristu. Kako napreduje znanje, tako će rasti ljubav, štovanje i sreća. Što ljudi više nauče o Bogu, to će biti veće njihovo divljenje prema Njegovom karakteru. Kako Isus pred njima otkriva bogatstvo otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikom sukobu sa Sotonom, srca otkupljenih plamte snažnjom predajom i s još većim ushitom diraju strune zlatnih harfi, a tisuće se tisuća i nebrojeno mnogo glasova udružuje i prerasta u silan zbor hvale.

“I čuh sva stvorenja na nebu, na zemlji, pod zemljom i na moru sa svim bićima što se u njima nalaze gdje govore: ‘Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vjeke vjekova.’” (Otkrivenje 5,13)

Veliki je sukob završen. Grijeha i grešnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmjerna svemira kuca istim otkucanjem sklada i radosti. Od Njega koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve – živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav.

Ovaj članak izdvojen je iz knjige *Velika borba*, Znaci vremena, Zagreb 2010., stranice 521–534. Adventisti vjeruju da je Ellen G. White (1827.–1915.) tijekom više od sedamdeset godina njezine javne službe očitovala biblijski dar proroštva.

Za razmišljanje i razgovor

- Postoji li nešto što vas plaši dok se nadate kraju grijeha? Što je to?
- Zbog čega je važno to što će Isus kroz cijelu vječnost nositi znakove raspeća?
- Što će za vas biti najbolji dio života u Božjoj prisutnosti?

Dar molitvenog tjedna

Na kraju ovog molitvenog tjedna svatko od nas ima priliku priložiti poseban dar kojim želimo izraziti zahvalnost Bogu jer smo doživjeli prisnije zajedništvo s Njim i primili Njegove blagoslove. Pozivamo vas da rubrika “Dar molitvenog tjedna” u vašim listićima za darovanja ne ostane prazna, nego da je popunjite prema dubini molitvenog iskustva ovog tjedna. Neka dobri Bog blagoslov svakog tko na srcu nose teret objavljuvanja Njegove Radosne vijesti!

Molitvena štiva za djecu

Charles Mills

Riječi u srcu

"Božji sveti ljudi moraju biti strpljivi. Moraju poslušati Božje zapovijedi i održati svoju vjeru u Isusa."

(Otkrivenje 14,12 — ICB)*

* Prijevod svih biblijskih tekstova iz *International Children's Bible, New Century Version*, Thomas Nelson, Inc., Nashville, Tennessee.

PRVA SUBOTA

Jaki glas

Bio sam vrlo umoran, a čekaonica zračne luke tako svježa i udobna. Tjednima sam putovao i snimao Karipsko otoče, stvarajući film o raznolikom djelovanju tamošnjih vjernika Kršćanske adventističke crkve.

Snimao sam pastore i vjernike koji su pokazivali Božju ljubav svima s kojima su se susretali. Vidio sam liječnike kako liječe bolesnike, i studente koji su studirali kako bi postali liječnici, pastori i učitelji. Susreo sam se s pravim junacima koji su puno toga žrtvovali kako bi mogli obožavati Boga kojega vole. Snimao sam mlade osobe koje su govorile o tome kako su nadvladale bolesti. Slušao sam glazbu i močno propovijedanje te promatrao ljude koji su se krštalili. Sada je došlo vrijeme za povratak kući.

Zatvorio sam oči i osjetio kako nestaje napetost nakon napornog radnog rasporeda. Uskoro ću spavati u svojem krevetu.

Iznenada sam postao svjestan kako više ne čujem razgovor oko sebe. Čekaonica, koja je prije samo nekoliko trenutaka bila prepuna putnika, djece i službenika za šalterima, sada je bila potpuno prazna. Ostala je samo tišina i zvuk ubrzavanja motora zrakoplova.

Uplašio sam se. To je moj let kući! Zrakoplov koji me trebao vratiti kući otišao je bez mene. Propustio sam let! Zaspao sam. Ostavljen sam dok sam spavao.

No, upravo sam tada začuo jaki glas koji je dopirao iz zvučnika u praznoj zrakoplovnoj čekaonici: "Molimo vašu pozornost! Molimo vašu pozornost! Ovo

je posljednji poziv za let 982 za Miami. Svi putnici su već trebali biti u zrakoplovu. Ako imate kartu za let 982, odmah krenite prema vratima za ukrcaj. Ovo je posljednji poziv!"

Vjerojatno sam postigao rekord u najbržem trčanju prema vratima za ukrcaj. Vrata na zrakoplovu samo što se nisu zatvorila. Dotrčao sam do službenika uzvikujući: "Čekajte! Ja idem na taj let. Imam kartu! Gledajte! Prošao sam provjera! Molim vas, pustite me unutra! Želim ići kući!"

Jeste li znali da se upravo sada čuje glasan poziv? Ovaj "jaki glas" poziva svaku osobu na svijetu. To je Božji glas koji odjekuje s usana trojice andela koji se nalaze visoko na nebnu, a poslani su izvršiti dva zadatka: (1) upozoriti na dolazeću opasnost i (2) reći nam što trebamo činiti kako bismo s Isusom otišli kući.

Jednom me je jaki glas probudio rekavši mi kako se *odmah* moram ukrcati na zrakoplov. Božji jaki glas ima sličnu poruku. Jedina razlika je u tome što se ne ide u Miami, već na Nebo! Zato ostanimo budni i osluškujmo taj glas! ■

Porazgovarajte

Kad biste bili na Božjem mjestu, što biste rekli ovom svijetu pozivajući ljude da s vama podu na Nebo? Napišite tu poruku i pošaljite je elektroničkom poštom svim svojim poznanicima.

NEDJELJA

Riječi u srcu

**“Andeo je
trebao
propovijedati
vječnu
Radosnu vijest
onima koji
žive na Zemlji
— svakom
narodu,
plemenu,
jeziku i puku.”**
**(Otkrivenje
14,6)**

Škola Radosne vijesti

“Ne želim ići u crkvu.” Justin je sjedio ljudit, prekriživši ruke na prsima.

“Zašto?” upitao ga je otac gledajući kamo vozi. “Mislio sam da voliš crkvu!”

“Danas bih radije radio nešto drugo. Igrao bih bejzbol ili gledao omiljene filmove na internetu. Ponekad mi je crkva dosadna.”

Otar je polako klimao glavom. “U pravu si. U usporedbi s uzbudljivom bejzbolskom utakmicom, ili s filmom o borbama dinosaura, crkva je malo dosadna.”

Dječak je trepnuo. “Slažeš se sa mnom?”

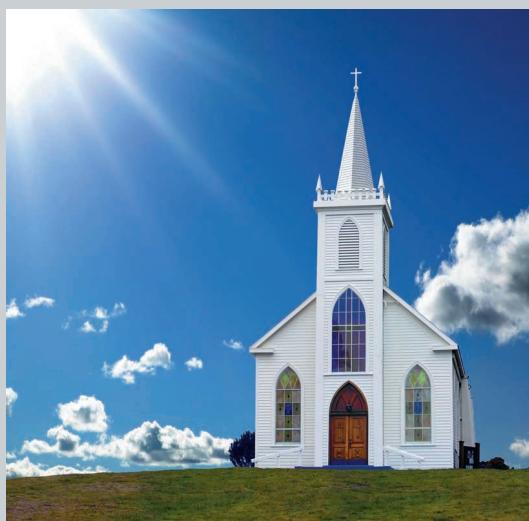
“Naravno,” rekao je otac s osmijehom. “Zato danas ne idemo u crkvu.”

“Ne idemo?”

“Ne.”

“Sjajno,” odgovorio je Justin, vrpoljeći seiza sigurnosnog pojasa.

Otar je nastavio: “Idemo na mjesto na kojemu ćeš naučiti kako biti andeo. Zapravo, naučit ćeš kako zaustaviti

Porazgovarajte

Kad biste bili pastor, što biste učinili kako bi učenje bilo zanimljivo svima u crkvi? Napravite popis i predajte ga svojem pastoru. Zatim budite spremni pomoći mu na bilo koji način.

ratove, kako prijateljima poboljšati zdravlje, kako donijeti ljubav u dom i obitelj.”

Nastala je duga stanka. “Tko će me svemu tome naučiti?” upitao je dječak.

“Bog,” odgovorio je otac.

Justin se malo namrštil. “Kako znaš da će Bog to učiniti?”

Otar je slegnuo ramenima. “Tako što je rekao da hoće. ‘Idite posvuda po svijetu. Recite svima Radosnu vijest.’ (Marko 16,15)

Misliš li da nas Bog želi poslati u svijet ne naučivši nas kako se to radi? To, moj mili, zahtjeva vježbu i znanje. A isto tako i učenje. Zahtjeva da jedanput ili dvaput tjedno učiniš nešto osobito što će ti pomoći da naučiš kako biti ljubazni andeo cijelome svijetu. To zahtjeva...”

Otar je dovezao automobil do parkirališta prepunog vozila i nasmiješenih ljudi.

“To zahtjeva crkvu,” rekao je Justin uz stidljivi osmijeh, nakon što je prepoznao kamo su stigli.

“U biblijska vremena ljudi su imali svetišta i hramove. Danas imamo crkve. No, sva ta mjesta imaju istu svrhu: naučiti nas kako širiti Radosnu vijest o Božjoj ljubavi. Razumiješ li?”

Justin je klimnuo. “Da. Znaš li što, tata?”

“Što?”

“Drago mi je što imamo ovu malu crkvu u koju možemo doći. Žao mi je što sam prigovarao. Želim biti Božji andeo. Želim posvuda širiti Njegovu ljubav.”

Otar i sin su izašli iz automobila i pošli u crkvu. ■

PONEDJELJAK

Riječi u srcu

**"Što će se
dogadati da
bismo vidjeli
kako je došlo
vrijeme tvojeg
ponovnog
dolaska i
kraja svijeta?"**

(Matej 24,3)

Priprema

Lisa je bila uzbudena kako to samo desetogodišnje djevojčice mogu biti. "Vidiš li je?" upitala ju je majka, držeći u rukama vruću pitu s malinama koju je upravo izvadila iz pećnice. "Znaš, pita s malinama je njezin najomiljeniji kolač."

"Znam!" odgovorila je Lisa blistajući od sreće. "Voli ona i pečene jabuke, lubenice i španjolsku rižu."

Majka je odložila vruću pitu na podložak kraj prozora. Umorna, sjela je na stolicu za ljunjanje na trijemu.

"Nedostajala ti je starija sestra, zar ne?" upitala je.

Lisa je klimnula u znak odobravanja. "Sarin brod je posjetio mnoga zanimljiva mesta," rekla je radosno. "Svaki puta kada je pre-ra... pre-ra..."

"Preraspoređena," dopunila je majka.

"Da. To je to," rekla je Lisa. "Kad u mornarici bude preraspoređena, pošalju je na neko mjesto koje je doista egzotično. To znači čudno, tajnovito i neobično. Pronašla sam u rječniku." Zatim je kratko zastala. "Ja nikada nisam bila na nekom egzotičnom mjestu, osim ako tu ne ubrajamo Darylovu sobu."

Majka se od srca nasmijala. "Mislim da je čak i on pospremio svoju sobu za Sarin dolazak. Cijela kuća je čista i uredna."

Lisa se nasmiješila. "Ništa nije previše dobro za Saru. Želim da se osjeća ugodno."

Majka je uzdahnula. "Željela bih da se ljudi toliko trude zbog Nekog drugog tko se uskoro vraća."

Djevojčica se začudila. "Tko se vraća?"

"Isus," odgovorila je majka. "Isus se vraća na ovu Zemlju."

Lisa je uzdahnula. "A kad se vraća?"

"Uskoro," rekla je majka. "Isus je svojim učenicima rekao da će prije Njegovog povratka ovaj svijet postati vrlo opasno mjesto. Zato je Sara i otišla u mornaricu, kako bi se održavao mir u svijetu."

"Da," rekla je Lisa. "To su znakovi o kojima je Isus govorio, znakovi Njegovog skorog povratka."

Još znakova

"Znali ste da se Sara vraća, pa ste bili zauzeti čišćenjem svojih soba, brisanjem poda, branjem prekrasnog cvijeća iz vrta, pranjem odjeće, jer želite da sve bude posebno za Sarin dolazak. I ja želim isto. Pripremila sam njezina najomiljenija jela, poput ove pite. Zašto sve to činimo?"

Lisa se nasmiješila. "Jer volimo Saru i želimo da se osjeća dobrodošlom."

"Znate što? Mislim da je posao svakog kršćanina pokazivati znakove ljubavi u služenju svijetu kako bi svi znali da se treba dogoditi nešto osobito i čudesno. Isus, naš najbolji Prijatelj se vraća. Stoga *mi* trebamo biti znakovi koji će svima ukazivati na Njegov skori dolazak."

Upravo u tom trenutku iza zavoja na cesti pojavio se automobil, a Lisa je počela skakutati. "Ona dolazi! Ona dolazi!" vikala je.

Majka i Lisa su mahale i smiješile se dok je automobil prilazio. Znale su da je sve spremno za doček nekoga tko im je jako nedostajao, a sada se ponovno vraća kući. ■

Porazgovarajte

Nabrojte pet načina kako svojim prijateljima i susjedima možete biti radostan znak Isusovog skorog ponovnog dolaska. Napišite pjesmu o svojoj radosti.

UTORAK

Riječi u srcu

**“Važno je da
zname što će
se dogoditi u
posljednje
vrijeme.”**

**(2. Petrova
3,3)**

Dokazi

“Ne izgledaš baš najbolje,” rekao je Kimov otac dok je njegov sin, tinejdžer, nesigurnim koracima dolazio u kuhinju. Odjeven u pidžamu, u jednoj ruci je držao čašu soka od naranče, a u drugoj bočicu s tabletama C vitamina.

“Dobro sam,” odgovorio je Kim, “osim što kašljem, curi mi iz nosa, grebe me u grlu, imam visoku temperaturu i zvoni mi u ušima.”

Otac se nasmiješio: “O, dijete moje.”

Kim se namrštilo. “Jesi li ti to mene upravo nazvao djetetom? Imam trinaest godina i više volim da me zovu mladom osobom ili čak odraslokom osobom.”

Otac je samo odmahnuo glavom. “Točno znam što s tobom nije u redu.”

Kim je trepnuo. “Dobro, doktore tata, koja je vaša dijagnoza?”

“Očito je kako je u tvom slučaju u pitanju uganuće gležnja.”

Kim je nekoliko trenutaka promatrao svojega oca. “Uganuće gležnja?”

Podignutih obrva, otac je upitao: “Što ti misliš da je u pitanju?”

“Tata, ja sam prehladen.”

“Dobro, znači prehladen si. To si zaključio na temelju dokaza, zar ne?” nastavio je otac.

“Tako je.” potvrdio je Kim

Otac je nastavio: “Znači, odluke bismo trebali donositi na temelju dokaza, je li tako?”

Kim je malo okljevao. “Tako je.”

“Zašto je onda tako teško vjerovati da Isus uskoro dolazi?”

Kim je uzdahnuo. “Kakve veze ima Isusov dolazak s mojom prehladom?”

Očevo pogled je postao nježniji. “Sinoć si rekao kako smatraš da Isus

neće uskoro doći. Rekao si kako je potrebno samo voljeti ljudi, biti ljubazan i uživati u Božjem praštanju, te kako je staromodno govoriti o Isusovom drugom dolasku.”

“Da, rekao sam,” odgovorio je Kim.

“A što je s dokazima?” upitao je otac.

“S dokazima? Kojim dokazima?” pitao je Kim.

“Isus je svojim učenicima rekao kako će pri kraju vremena biti gladi i pomora te kako će ljudi biti puni straha, tako da će im srce prestati kucati! Što je s iznenadnim bolestima, poput pošasti koje se stalno pojavljuju? Neki ljudi zlostavljuju siromašne i bogate se na njihovoj patnji. Sve su to dokazi, Kim. To su dokazi Isusovog skorog dolaska. O tome trebamo govoriti ljudima.”

“Ako je sve to istina, zašto već nije došao?” upitao je Kim.

“Ne znam,” odgovorio je otac slijedući ramenima. “Siguran sam kako ima dobar razlog. No, ako vjeruješ dokazima, moraš vjerovati i imati povjerenja u obećanje. Smatram kako ljudima trebamo govoriti i o dokazima i o obećanju.”

Kim je polako odobravao. “U redu. U pravu si,” izgovorio je između napadaja kašlja. “Mislim da bih morao uzeti za ozbiljno Isusov drugi dolazak. Trebao bih o tome govoriti i drugima.”

Okrenuo se kako bi otisao, no za trenutak je zastao... “Čim prebolim ovo ‘uganuće gležnja’.”

Otac se ponosno nasmiješio. “Ti si moje d... Oh, da, ti si moja mlada osoba!” ■

Porazgovarajte

Prikažite crtežom tri aktivnosti u domu, u društvu ili u crkvi kojima ćete podsjetiti ljudi na skori Isusov povratak. U crteže uključite tekst: “Poslušajte! Dolazim uskoro!” (Otkrivenje 22,12)

Riječi u srcu

"Umrli, koji su bili u Kristu, najprije će uskrsnuti."

**(1.
Solunjanima
4,16)**

SRIJEDA

Očekujući žetvu

Terry je stajao i gledao u svježe posijano tlo. Proljetne ptice su pjevale svoje umilne pjesme, a oblaci plovili plavetnim nebom. Prošla su već tri sata otkako je njegov otac brižljivo stavio sjemenke u mokro tlo, a još se ništa nije dogodilo. To ovom petogodišnjaku ni u kojem slučaju nije bilo prihvatljivo.

Otac je naporno radio pripremajući tlo, dodajući pravu količinu gnojiva te spuštajući po nekoliko zrna kukuruza u savršeno pravilnim razmacima u savršeno ravne brazde. Sada je ponad njih zasjalo sunce, a povjetarac je puhao kroz grane visokih hrastova iza kuće. Već bi bilo vrijeme. No, ništa se nije dogadalo!

Otac je došao do svojega sina i nasmiješio mu se. "Razgovaraš li ti to s mojim vrtom?" upitao ga je.

Terry je naglasio: "Ja razgovaram sa sjemenkama. Jutros si ih stavio u vrtno tlo, a ja želim mladi kukuruz za večeru. Što čekaju? Sjemenke se samo izležavaju."

"One zapravo rade nešto vrlo važno," nastavio je otac.

"Što rade?" želio je znati Terry.

"Čekaju. Čekaju duže dane, jače sunce, toplij i ljetne kiše koje donose vlagu u tlo, kako bi mogle piti životodavnu vodu. A onda će se dogoditi nešto čudesno."

"Što će se dogoditi?" pitao je Terry saginjući se prema tlu kako bi bolje video.

"Poslat će klicu kroz tlo prema površini, a korjenje će puštati sve dublje i dublje u tlo," rekao je otac. "Zatim će crpsti snagu od sunca i rasti, rasti, rasti, oblikujući stabiljku i listove te konačno klipove kukuruza spremne za

petogodišnjeg dječaka koji će u njima uživati, uz pire od krumpira i mahune. Svemu tome potrebno je vrijeme; no, vrijedi čekati."

Terry se namrštilo. "Zašto traje toliko dugo?"

"Zato," rekao je otac gledajući svoj vrt, "što sve treba biti pravilno. Sve mora ići osobitim redom kako bi moglo rasti. No, dokle god je sunca na nebu, kiše koja pada i plodnog tla, dotle će sjemenke u mojoem vrtu rasti isto kao što su rasle kad je Bog stvorio ovaj svijet."

Otac je nakratko zastao. "Isto je s ljudima koji umru, poput bake i ujaka Jakova. Sjećaš li se? Stavili smo njihove ljesove u zemlju, no Isus će jednoga dana doći i pozvat će ih iz zemlje. Oni će ponovno oživjeti, a mi ćemo biti sretni što ih vidimo. Svi ćemo s Isusom otići na Nebo, gdje više nikada nitko neće umrijeti, a moj vrt će zauvijek davati ukusnu hranu. Želiš li to?"

Terry je razmišljao. "Da. Onda ću i ja čekati. Čekat ću svoj kukuruz. Čekat ću da Isus oživi baku i ujaka Jakova."

"To je dobar plan," rekao je otac držeći sina za ruku dok su išli prema kući. "Čekanje nije uvijek zabavno, no isplati se. Vidjet ćes." ■

Porazgovarajte

Je li netko u vašoj obitelji umro? Ako jest, nacrtajte crtež nadgrobnog spomenika s upisanim imenom. Svakako nacrtajte sunce, kako biste se podsjetili na ono što će Isus uskoro učiniti.

ČETVRTAK

Riječi u srcu

**"Blagoslovljeni
i sveti su oni
koji imaju
udio u prvom
uskršnjuću
mrtvih. Druga
smrt nad
njima nema
vlasti."**

**(Otkrivenje
20,6)**

Sigurno mjesto

Elsa je promatrala otpale listove i uvelu travu. Zamijetila je jato gusaka kako leti nebom, dok je hladan vjetar puhao dolinom. Zadrhtala je od hladnoće i privila se uz majku.

"Ne volim jesen," rekla je stavljajući ruke u džepove. "Tada se počinjem brinuti."

"Brinuti?" ponovila je majka. "Zašto?"

"Brinem se za životinje," rekla je djevojčica, pokazujući prema drveću i livadama koje su ih okruživale. "Vidiš li one vjeverice i ptice? Što će biti s lisicama, medvjedima, lasicama i jelenima kad padne snijeg? Na velikoj hladnoći smrzava se potok. Životinje ostaju bez hrane. One nemaju toplo ognjište u kući. Imaju samo šumu i snijeg. To nije dobro."

Majka se za trenutak zamislila. "U pravu si," rekla je. "Životinje nemaju kuću, poput nas, no imaju Boga. Kad je Bog stvarao ovaj svijet, svakome je

načinio dom.
Zapravo, cijela zemlja je bila jedan veliki, sretan dom. Ljudi i životinje živjeli su na livadama ili u sjeni prekrasnog drveća.

No, nakon dolaska grijeha Adam i Eva su sebi sagradili dom. Ljudi su ubrzo počeli graditi kuće i gradove te živjeti drukčijim načinom života od onoga koji

Porazgovarajte

Ove zime u svoj vrt stavite hranilice za ptice. Učinit ćete sretnima mnoge životinje, a i Boga koji ih je stvorio. Pozovite svoje prijatelje da učine isto.

im je Bog namijenio. Životinje su nastavile činiti mnogo toga prema Božjem planu. Grijeh je stvorio hladne zime i unio u njihov život mnoge opasnosti, osobito opasnost od ljudi. Životinje su se ukopale u zemlju, načinile si skloništa u stablima, ili su pak odletjele na jug u daleke tople krajeve. Mnoge životinje tijekom hladnih zimskih mjeseci spavaju u toplim šipljama, dok druge nalaze hranu pod naslagama snijega. Životinje žive u naručju prirode i čine ono što ih je Bog naučio, a to je preživljavanje."

Majka je za trenutak zastala. "Isti Bog koji nas je načinio, obećao je da će nas zaštiti, ako Mu dopustimo. Jednoga dana Nebo će biti naš dom. Unatoč grijehu koji sada razara, tamo ćemo biti živi i zdravi. Saznat ćemo više o Bogu i obožavat ćemo Ga. Pridružit će nam se ptice, medvjedi, lisice, vjeverice, jeleni... Bit ćemo opet jedna velika sretna obitelj."

Elsa se kratko zamislila, a onda klimnula u znak odobravanja.

Majka se nasmiješila. "Želiš li pomagati Bogu u brizi za životinje?"

"Mogu li ja to?" upitala je djevojčica.

"Naravno. Idemo u trgovinu. Kupit ćemo zrnje za ptice i suhi kukuruz. A kad padne snijeg, odnijet ćemo hranu u šumu kako bi vjeverice, zečevi, jeleni i ptice imali što jesti. Nešto hrane životinje će odnijeti u svoje jazbine i šupljine u stablima, kako bi je sačuvale za kasnije. To nije Edenski vrt, no možemo, kao u Edenskom vrtu, voljeti životinje i brinuti se za njih."

Upravo to su i učinile. ■

PETAK

Riječi u srcu

"Klanjajte se Bogu. On je načinio nebo, zemlju, more i izvore voda."

(Otkrivenje 14,7)

Klanjanje Stvoritelju

Jednog subotnjeg poslijepodneva bio sam u šetnji sa svojom suprugom. Uživali smo u bojama ljetnog lišća i pjesmi ptica na granama. Zaustavio sam se kako bih fotografirao cvijet, a moja supruga je nastavila hodati, diveći se leptirima i cvijeću. Uskoro se prilično udaljila.

Iznenada je veliki čupavi pas istrčao iz dvorišta obližnje kuće i punom brzinom jurnuo prema mojoj supruzi. Po dubokom lavežu i iskešenim zubima zaključio sam da se ne namjerava s njomigrati.

Imao sam tri mogućnosti. Prvo, mogao sam psa prijateljski osloviti: "Oprostite, čupavi gospodine, ali bilo bi mi vrlo drago kad biste odustali od pokušaja da pojedete moju suprugu. Molim vas, vratite se u svoje dvorište, a mi ćemo nastaviti šetnju u miru i tišini."

Dруго, mogao sam mu iznijeti dokaze: "Lajavi gospodine, vaši postupci ne izgledaju nimalo prijateljski. Prijateljsko raspoloženje je puno ugodnije

i ljepše od režanja i ljutnje. Osim toga, mogli biste upasti u nevolju. Zašto jednostavno ne zalajete nekoliko puta i onda se vratite kući?"

Ili treće, mogao sam učiniti ono što sam zapravo i učinio. *Vikao sam:* "Hej! Hej! Stani! Zločesto pseto! Zločesti čupavko! Odlazi! Idi kući! Kući!"

Ovo treće rješenje je djelovalo. Pas je odjurio prema svojem dvorištu.

Uh! Bilo je strašno.

Sotona reži poput psa

Čudesna biblijska knjiga Otkrivenje izvješćuje o tome kako je Bog poslao tri andela koji upozoravaju svaku osobu u svijetu na razornost grijeha. Taj stari ljutiti pas, Sotona, stalno napada. Biblija kaže kako andeli govore "jakim glasom". Jedan od njih, prvi andeo, vrlo jasnim i glasnim povikom izriče nešto čudno. On uzvikuje: "Klanjajte se Bogu. On je načinio nebo, zemlju, more i izvore voda." Drugim rijećima, svima govorit će: "Bog vas je stvorio, klanjajte se Njemul!"

Zašto bi andeo trebao podsjećati ljudje da ih je Bog stvorio?

Zato što su mnogi ljudi to zaboravili. Misle da smo potekli od majmuna, ili da smo se razvili iz mulja. Oni obožavaju znanost ili tehnologiju, klanjaju se ljudskim vođama te razmišljaju i zaključuju na svjetovni način. Prvi andeo koji više ima za njih poruku. Znanost, tehnologija, ljudi, majmuni ili barski mulj ne mogu spasiti niti jednu osobu. Niti jednu. To može jedino Bog Stvoritelj.

Ne kažem da trebate oticiti k prijatelju, pokucati na vrata, i kad vam otvori glasno viknuti: "Hej! Bog te voli. Želi te spasiti od grijeha. Hoćeš li sada sa mnom igrati nogomet?"

Umjesto toga, možete tihim glasom izgovoriti: "Hej, hoćeš li igrati nogomet?" A onda uživati u poštenoj igri, pokazujući prijatelju kako bi Isus igrao i kako bi Isus postupao prema drugima.

Naše ljubazno svjedočenje treba imati isto djelovanje kao i andelovo. ■

Porazgovarajte

Zamolite pastora da pripremi propovijed o Božjem stvaranju svijeta. Zatim pozovite svoje prijatelje da zajedno s vama poslušaju njegovu propovijed.

ZNACI VREMENA

Prilaz Gjure Deželića 77
10 000 Zagreb
www.znaci-vremena.com
tel. 01 2361-920

**Potražite
nove i ponovno
objavljene knjige
Duha proroštva!**

